

Kauza Budišov

Příloha Budišovského zpravodaje č. 3/2009

30. září 2009

Nositel projektu

☐ BONO PUBLICO o.p.s.

Založena dle zák. č.248/1995/Sb - O obecně prospěšných společnostech v platném znění

- ☐ Poskytuje veřejnosti obecně prospěšné služby za předem stanovených a pro všechny uživatele stejných podmínek
- ☐ Hospodářský výsledek (zisk) nesmí být použit ve prospěch žadatelů, členů jejich orgánů nebo zaměstnanců a musí být použit na poskytování obecně prospěšných služeb, pro které byla obecně prospěšná společnost založena.

© Pop. web, Marek Řípa

KAUZA BUDIŠOV

Vyšetřování skončilo, zapomeňte...

PROLOG

Tak to máme za sebou. Máme to za sebou?

No, alespoň soudní došetření toho, co bylo podle zákona možné došetřit, skutečně skončilo. Soud prohlásil, že se vlastně nic nestalo. Ale zapomenout nelze. Nyní se čím dál více ukazuje, jak to vlastně všechno bylo a co za tím všechno bylo schováno. Někomu snad v mysli zůstal ještě nějaký stín podezření. To ale na tomto místě nebudeme řešit, věnuje se tomu příspěvek ve třetí části přílohy. I když se vlastně nic nestalo, zůstala poškozená pověst obviněných i našeho městyse, navíc Budišov přišel v důsledku celé kauzy i přehnaných reakcí úřadů o nemalé finanční částky. To ale na tomto místě také nebudeme řešit, to je ještě předmětem šetření.

Mý si nejdříve zrekapitulujeme běh času při celé kauze i před ní, ve druhé části si připomeneme reakce médií a nakonec dáme slovo těm, kteří se vynasnažili dobrat pravdy. (V této souvislosti si vzpomínám na titulěk před mnoha lety v Rudém právu „Více pravdivé pravdy!“) Tož tak.

ČÁST PRVNÍ – TIMELINE čili Časolinka

28. 11. 2002 Budišovské obecní zastupitelstvo (dále jen „zastupitelstvo“) pověřuje starostu Ladislava Pétu a místostarostu Ing. Dokulila k jednání ve věcech veřejně prospěšné společnosti BONO PUBLICO.
13. 2. 2003 Zastupitelstvo schvaluje založení veřejně prospěšné společnosti Bono Publico.
10. 4. 2003 Rozhodnutí o zadání studie proveditelnosti Bono Publico.
12. 3. 2003 Doporučení odboru regionálního rozvoje Krajského úřadu Jihlava na dotaci pro projekt Bono Publico.
14. 8. 2003 Zastupitelstvo zmocňuje starostu k podpisu notářského zápisu, který požaduje převod zámku a zahrady do majetku obce Budišov.
- 19. 2. 2004 Podpis zakládací smlouvy veřejně prospěšné společnosti mezi obcemi Budišov, Pěňčín a Atelierem Habitat v souvislosti se záměrem Bono Publico.**
29. 4. 2004 Zastupitelstvo bere na vědomí odstoupení obce Pěňčín od podílu u zakládané obecně prospěšné společnosti Bono Publico.
- 12. 7. 2004 Zápis Bono Publico, o. p. s. do obchodního rejstříku, zakladatelé Ing. arch. Marek Řičář do 1. 9. 2006, Obec Budišov.**

- 31. 7. 2004 Bono Publico předkládá první projekt rekonstrukce budišovského zámku k hodnocení. Ten posléze nezískal podporu ministerstva.**
2. 6. 2005 Zastupitelstvo bere na vědomí změnu projektového záměru OPS Bono Publico. Po dohodě s projektantem bylo jako partner doporučeno město Třebíč s názvem projektu „Podpora turismu na Třebíčsku – rekonstrukce památkově chráněných objektů za účelem vybudování ubytovacích kapacit“.
15. 9. 2005 Zastupitelstvo schvaluje dotaci pro BONO PUBLICO o.p.s. na úhradu zpracovaného projektu Podpora turismu na Třebíčsku a na výběrové řízení pro dodavatele stavby informačního střediska ve výši 59 500 Kč, druhý projekt rekonstrukce budišovského zámku.
24. 11. 2005 Příslib dotací z programu SROP 2.1 na obnovu památkově chráněných objektů za účelem rozvoje turismu na Třebíčsku. Projekt Bono Publico se umístil na druhém místě mezi 60 žádostmi a byl mezi pěti vybranými, které dotaci získali.
- 20. 3. 2006 Na základě výsledků výběrové komise a kontroly Centra pro regionální rozvoj podepisuje ministr Radko Martínek Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu a strukturálních fondů projektu Bono Publico.**
28. 6. 2006 Zveřejnění zadávacího řízení veřejné zakázky Bono Publico.
13. 7. 2006 Zastupitelstvo schvaluje záměr po dohodě s arch. Řiřáčem zůstat jediným zakladatelem Bono Publico, o.p.s. Základním důvodem je vklad majetku obce Budišov.
- 1. 9. 2006 Jako zakladatel Bono Publico je v obchodním rejstříku zapsána obec Budišov.**
4. 10. 2006 Žadateli zasláno rozhodnutí ministerstva o účasti státního rozpočtu a strukturálních fondů na financování předloženého projektu Bono Publico.
6. 10. 2006 Ministr Petr Gandalovič informován detektivy Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie ČR o podezření z trestné činnosti související s projektem Bono Publico Budišov. Na základě této informace vydává ministr Gandalovič příkaz zastavit veškerou administraci projektu.
- 10. 10. 2006 Zatčení Ladislava Péti, Zdeňka Doležela a Miloslava Řehulky.**
11. 10. 2006 Doležela, Péťu a Řehulku policie obvinila v souvislostis kauzou z vydírání, přijímání úplatku, podplácení, nepřímého úplatkářství a neoprávněného nakládání s osobními údaji.
11. 10. 2006 Ministr pro místní rozvoj Petr Gandalovič dočasně zastavuje financování všech projektů na čerpání peněz z evropských fondů, které spadají pod SROP.
13. 10. 2006 Vzetí Doležela, Péti a Řehulky do vazby.
13. 10. 2006 Zatčení bývalé náměstkyně ministra pro místní rozvoj Věry Jourové na ruzyňském letišti a její vzetí do vazby.
- 20. 10. 2006 První den voleb do Senátu Parlamentu České republiky a zastupitelstev obcí.**
6. 11. 2006 Zastupitelstvo městyse Budišov bere na vědomí rezignaci předsedy

- správní rady Bono Publico Budišov, o. p. s., Ladislava Pěti a členů dozorčí rady a schvaluje doplnění správní rady.
16. 11. 2006 Propuštění Věry Jourové z vazby.
20. 11. 2006 Výslechy svědků v trestní věci obv. Pěťa a spol. v Třebíči.
4. 12. 2006 Ladislav Pěťa propuštěn z vazby.
23. 1. 2007 Zápis Bono Publico Budišov, o. p. s. do obchodního rejstříku, zakladatel obec Budišov, od 8. 2. 2007 městys Budišov.
1. 2. 2007 Zdeněk Doležel propuštěn z vazby.
5. 4. 2007 Zastupitelstvo schvaluje na základě znaleckého posudku znaleckého ústavu MONTEKALA, s. r. o. podání podnětu k prošetření podezření z trestné činnosti osoby Ing. arch. Marka Řičáře.
- 17. 4. 2007 Trestní oznámení na arch. Řičáře od zástupců Bono Publico a městyse Budišov**
22. 5. 2007 Zveřejnění, že auditorská firma KPMG v auditu pro ministerstvo pro místní rozvoj v projektové dokumentaci k opravě zámku neshledala žádnou chybu, úmysl nebo manipulaci. Firma upozornila na to, že v projektu nebyly proplaceny žádné peníze.
- 15. 2. 2008 Ukončení vyšetřování kauzy Budišov.**
1. 8. 2008 Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 9 ruší stíhání Věry Jourové.
12. 12. 2008 Věra Jourová oznamuje, že podává žaloby o náhradu škod, které jí vznikly neodůvodněným obviněním a vězněním.
- 12. 5. 2009 Umírá bývalý starosta Budišova Ladislav Pěťa.**
- 29. 6. 2009 Policie obviňuje arch. Marka Řičáře z praní špinavých peněz a úvěrového podvodu.**
- 7. 7. 2009 Kausu Budišov začíná projednávat Okresní soud v Třebíči.**
- 15. 7. 2009 Zdeněk Doležel a Miloslav Řehulka zproštění obžaloby z vydírání. Soud prohlásil, že skutek se nestal. Tím soud vyloučil, že by se vydírání mohl dopustit i Ladislav Pěťa.**
 Jeho obviňování z poskytování úplatků se i bez soudu ukázalo jako nesmyslné. Z manipulací s dotacemi nebyl nikdy nikdo obviněn. Jediným obviněným z účastníků kauzy zůstává arch. Marek Řičář.

ČÁST DRUHÁ – MEDIA čili Přehled událostí a reakcí

Zde si připomeneme reakce medií (na internetu i v tisku) v průběhu kauzy (citace jsou kráceny, jinak v nich nejsou žádné úpravy, ponechány jsou i přepisy a chyby). Doplnili jsme si i některé dokumenty z obcí.

Ad 7) Různé: Informace o grantovém projektu firmy Bono Publico, o.p.s. – instalování bezdrátového internetu – informaci podal zástupce firmy p. Lžičář - VH schvaluje podepsání smlouvy o přístupu.

Zápis z 34. valné hromady mikroregionu Království ve Velkém Týnci 20. října 2005

Tohle zatím bez komentáře.

Policie zatkla tříčlennou skupinu podezřelou z podvodů při čerpání peněz z fondů EU a státního rozpočtu. Televize Nova uvedla, že mezi zadrženými je i bývalý šéf kabinetů premiérů Grosse a Paroubka Zdeněk Doležel.

Vedle Doležela měli v poutech skončit i starosta obce Budišov na Třebíčsku Ladislav Pěta a státní úředník z ministerstva zemědělství Miloslav Řehulka.

Policie všechny zatčené muže podezírá, že záměrně nadhodnotili opravu zámku v Budišově na Třebíčsku, a pomohli si tak ke třiceti milionům korun.

iDNES 10. října 2006

Blesk z čistého nebe by se nám zdál normální. Ale měli jsme se dočkat ještě neuvěřitelnějších věcí.

Policie obvinila trojici, která připravovala podvod s fondy EU. Bývalý šéf kabinetů premiérů Doležel, starosta Budišova Pěta a ministerský úředník Řehulka jsou stíháni mimo jiné za vydírání či úplatkářství.

Stíhání se týká trestných činů vydírání, přijímání úplatku, podplácení, nepřímého úplatkářství a neoprávněného nakládání s osobními údaji, informovala mluvčí Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Blanka Kosinová.

iDNES 11. října 2006

Doležela policie obvinila z vydírání, nepřímého úplatkářství a neoprávněného nakládání s osobními údaji, Pětu z vydírání, podplácení a nepřímého úplatkářství a Řehulku z vydírání.

aktualne.cz 14. října 2006

Hned druhý den byla opuštěna teorie o nadhodnocení projektu, alespoň z toho nikdo nebyl obviněn. Nicméně policie zabavila na obecním úřadě všechny listiny, které souvisely s Bono Publico a bez seznamu zabavených dokumentů je odvezla. Ministr Gandalovič již dříve zastavil administraci projektu i financování všech ostatních projektů SROP.

V projektu na opravu trebičského zámku, který měla dotovat EU, podle místostarosty města Radka Číhala (Sdružení nezávislých) nemohlo vzniknout takové pochybení, jak uvádějí média. Česká televize (ČT) v sobotu informovala o tom, že projekt měl být nadhodnocen o 42 milionů korun, což je podle Číhala celkový rozpočet rekonstrukce.

Z unie měla Třebíč dostat nejvýše 25 milionů korun. Město získalo příslib dotace spolu s Budišovem, kde nyní zneužití dotací vyšetřuje policie. „Já si myslím, že v našem případě to je určitě v pořádku,“ řekl dnes ČTK Číhal.

Podle ČT byl projekt budišovského zámku záměrně nadsazen o 30 milionů korun. V obou případech měly peníze skončit v ruce skupiny kolem bývalého šéfa kabinetu dvou sociálnědemokratických premiérů Zdeňka Doležela.

České noviny 15. října 2006

Pořád se přetřásalo nadsazení projektu, z něhož pořád nikdo nebyl obviněn.

Pro podstatu kauzy vyplývají dvě skutečnosti. Za prvé, údajné nadhodnocení rozpočtových nákladů musela „spolknout“ i financující banka a za druhé, nemohlo jít o záměr okrást výlučně stát, ale i vlastní obecně prospěšnou společnost (v rozdělení zhruba půl na půl).

Podané projekty hodnotí nezávislí hodnotitelé. Ti ale vycházejí z předaných podkladů, za jejichž správnost žadatelé ručí. Nemají za úkol kontrolovat, zda rozpočet není „nafouklý“, ani na to nemají prostředky. Ve prospěch doporučení žádosti pravděpodobně svědčila lokalizace projektu do regionu se soustředěnou podporou státu.

Dotace se proplácí až po dokončení stavby, popřípadě nějaké její části (pokud je projekt rozdělen na etapy), na základě předložených podkladů, především vystavených faktur. Probíhá nejen důkladná kontrola dokladů, ale i dohlídka přímo na místě kvalifikovanými odborníky. Na závěr je projekt povinně kontrolován nezávislým auditorem. Ještě po řadu let je nutno uchovávat doklady pro případné následné kontroly nejen u žadatele, ale i u jeho dodavatelů. Kontrolor může tedy prověřit i faktury subdodavatelů materiálu a služeb a tak zpětně zjistit nadhodnocení rozpočtu.

Michael Kroh, člen vedení Komory evropských poradců, Britské listy 13. října 2006
Zdá se, že myslící novináři ještě nevymřeli.

Obvinění se údajně snažili získat peníze nadhodnocením projektů opravy zámku v Budišově a opravy třebečského zámku. Projekt opravy budišovského zámku byl podle policie nadhodnocen o 30 milionů a projekt opravy třebečského zámku o 42 milionů korun. Akce zaštiťovala obecně prospěšná společnost Bono Publico (dobro pro všechny). Tři obvinění Řičáře také údajně vydírali. Architekt uvedl, že původní záměr, na kterém spolupracoval s městem, se postupně měnil a on byl od projektu odsouván. Po první neúspěšné žádosti o dotaci věc převzala brněnská společnost Real Consulting, jejíž návrh již uspěl.

Lidovky.cz 19. října 2006

Tady se již dostáváme ke skutečným obviněním. Vydírání a úplatkářství.

Architekt Marek Řičář požádal o policejní ochranu. Muž, který upozornil na korupci kolem projektu v Budišově na Vysočině, na tiskové konferenci přiznal, že se cítí ohrožen. „Projekt rekonstrukce zámku Budišov získával konkrétnější obrysy v roce 2003, o rok později byla založena společnost Bono Publico,“ rekapituloval Marek Řičář počátky celého případu. Poté, co projekt nezískal v roce 2004 dotaci, ocitl se Řičář na druhé koleji. Cítil, že je odstaven a že se mu snaží starosta Pěta a spol. projekt ukrást.

iDNES 19. října 2006

Kdo je architekt Marek Řičář? V Budišově i v mikroregionu Horácko jsme se s ním mohli setkat, nevíme však, jestli jeho slovům můžeme věřit. Velmi často totiž říkal něco jiného, než se později ukázalo pravdou. Jeden příklad. Obec Budišov od něj původně měla získat územní plán obce, neboť tvrdil, že dokáže takový úkol zvládnout. Skončilo to již u zadání, které po velkých průtazích (sejít se s ním v dohodnutou dobu bylo téměř nemožné) vyhotovil tak, že sestavil dohromady podklady, které mu obec poskytla, doplnil je pár větami a, aniž měl potuchy o nutnosti schvalovacího řízení, tento výtvar podal na odbor územního plánování kraje Vysočina, kde ho s tím vyhodili. Obec pak zadala tuto práci jiné firmě, ale měla územní plán o rok později.

Další projekt, ze kterého zřejmě měli mít obvinění prospěch, byl podle ČT Mikroregion Horácko. Horácké moře u Dalešické přehrady, horácká vesnice a další projekty spadající pod mikroregion měly stát více než 400 milionů korun.

Jediné evropské peníze, jež byly dosud na projekt vyčerpány, uvolnilo ministerstvo pro místní rozvoj už v roce 2004 - bylo to přes 600 tisíc korun. Dalších 250 tisíc korun přidaly obce, informovala ČT.

Starostka Koněšína Hana Žáková ČT řekla, že část peněz šla architektu a zpracovateli projektu Marku Řiřáři, který policii na chystaný podvod s evropskými fondy upozornil. Podle informací ČT měl Řiřář několik měsíců kartu ke vstupu na ministerstvo pro místní rozvoj a pravidelně jej navštěvoval.

Řiřář ale ČTK řekl, že vstupní kartu měl proto, že pro ministerstvo zpracovával projektovou dokumentaci, jež se týkala ministerských objektů.

aktualne.cz 14. října 2006

Žádný projekt jménem Mikroregion Horácko neexistoval. Původní projekt Bono Publico měl skutečně být tak velký, ale nezískal finanční podporu. Horácká vesnice a další projekty se nerealizovaly, projekt Horáckého moře s Bono Publico už neměl nic společného a ani se tak potom nejmenoval.

Jenže v projektu nešlo jen o Budišov, a právě proto vzbuzuje Řiřářovo chování určité pochybnosti. Do plánu renovace některých památek za evropské peníze se totiž hodlala zapojit i další malá obec - Pěňčín na Jablonecku. Za dotace se zde měl opravit cenný Kittelův dům.

Péťa a další představitelé Budišova se kvůli chystanému projektu dokonce setkali několikrát s vedením Pěňčína. Z plánované spolupráce nicméně sešlo.

„Měli jsme před podpisem smlouvy. Nakonec jsme to nepodepsali“ řekl starosta Pěňčína Richard Hübel (ODS). „Důvody si už nepamatuji“ odmítl se k záležitosti vracet.

Ještě předtím přitom obec Pěňčín s Řiřářem úzce spolupracovala. Radnice mu dokonce pronajala na padesát let neužívanou školu. „K současným vztahům s panem Řiřářem se nebudu vyjadřovat,“ řekl starosta Hübel.

iDNES 3. listopadu 2006

22/2004 Zastupitelstvo obce neschvaluje vstup obce Pěňčín do obecně prospěšné společnosti Bono publico, o.p.s., spolu s obcí Budišov a Ing. arch. Řiřářem. Důvodem je nesolidní jednání p. Řiřáře, tím obavy o osud areálu na Krásné a možné ztráty vlivu při rozhodování o důležitých skutečnostech této lokality.

Z usnesení ze zasedání zastupitelstva obce Pěňčín dne 8. března 2004

Architekt Řiřář si vyhrazoval právo rozhodovat o Bono Publico a vlivem obsazení správní rady až do června 2006 se mu to docela dařilo.

Marek Řiřář se v únoru 2006 obrátil na svého přítele Aleše Věbra. Společně kontaktovali Janka Kroupu z TV Nova a dohodli se, že se pokusí do Péťova gangu proniknout. Věbr postupně získal jejich důvěru.

Celá věc gradovala ve chvíli, kdy Marek Řiřář odmítl skupině předat účetnictví společnosti Bono Publico. „To by znamenalo zahájení čerpání peněz, to jsem chtěl zdržet,“ řekl dnes Řiřář. Stanislav Péťa neváhal angažovat skupinu vyděračů, kteří byli připraveni přistoupit k násilí.

iDNES 19. října 2006

Jak by mohlo vydání účetnictví znamenat zahájení čerpání peněz, nevíme.

Policisté ze specializované jednotky se o Věbra začali zajímat nejdřív jako o podezřelého v jiné věci. Letos na jaře ústecká soudkyně Renata Zlámalová oznámila, že ji Věbr vyhrožoval kvůli konkurzu, v němž jeho rodina přišla o golfové hřiště na Liberecku. Vyšetřovatelé záhy zjistili, že jde o nesmysl, Věbr jim však při té příležitosti podle zdroje z ÚOOZ řekl o aktivitách kolem Pěti.

Věbr kontakt s policisty popírá. „S policisty z ÚOOZ jsem se seznámil až přes Janka Kroupu,“ tvrdí Věbr. Stejně se vyjadřuje i Kroupa. Policisté se k tomu, jak se o kauze dozvěděli, nechtějí oficiálně vyjádřit.

Samotného Věbra čeká brzy soud. Žaloba, které čelí, se týká opět konkurzu na golfové hřiště. Věbr podle ní nespolupracoval s konkurzním správcem. Jeden „trest“ ho už stihl. ČSSD mu minulý týden pozastavila členství ve straně.

iDNES 3. listopadu 2006

Doleželova skupina údajně plánovala útok na architekta Marka Řičáře. Chtěla prý ale jen otestovat muže, kterého na útok najala. Skutečným cílem se měl později stát Jan Kubice. Uvedla to televize Nova.

Najatý muž údajně objednávku ohlásil policii a v případě vystupuje jako utajený svědek. Podezření, zda se někdo opravdu chystal šéfa ÚOOZ zavraždit, zřejmě nyní prověřují policejní experti.

Podle zástupců ČSSD pocházel najatý muž přímo z ÚOOZ a ten ho do Doleželovy skupiny sám nastrčil. „Máme indicie, že ten člověk byl do operace nasazený Útvarem pro odhalování organizovaného zločinu,“ řekl Jaroslav Tvrdlík MF DNES.

iDNES 18. října 2006 19:49

Osobnosti dalších svědků se nehonosí přílišnou věrohodností, což ovšem o 3 roky později potvrdil svými výroky i třebečský soud.

Bývalá náměstkyně ministra pro místní rozvoj Věra Jourová byla propuštěna z vazby. Informovala o tom Česká televize.

aktualne.cz 16. listopadu 2006

Televize NOVA v pořadu „Na vlastní oči“ předvedla v několika dílech úžasný kus investigativní žurnalistiky. Odhalila skupinu korupčníků vedených známým gangsterem Doležalem, kteří se chystali vytunelovat peníze z evropských fondů. Pomocí nastrčeného agenta natočili přímé rozhovory a odhalili dalekosáhlý komplot sahající až na úroveň (tehdejší) náměstkyně ministra pro místní rozvoj. Působivé aranžmá, zdrcující řazení logických faktů. Nakonec se ukazuje, že zločinci chystali i vraždu nepohodlného architekta Řičáře a samotného plukovníka Kubiceho. Policii nezbylo než reagovat a celý gang operativně pozatýkat. Čistou shodou okolností byli všichni zločinci členové ČSSD a čistou náhodou bylo několik dní před volbami.

Některé aspekty pořadu „Na vlastní oči“ běžnému divákovi mohou uniknout, stěží však uniknou odborníkovi v problematice programu SRP. S několika z nich jsem hovořil a všichni se shodují v minimálně v následujícím:

1) Schvalovací proces v programu SRP má několikastupňovou a poměrně komplikovanou strukturu. I po schválení dotace probíhají kontroly čerpání a využití finančních prostředků. Realizátor je povinen realizovat ve shodě s metodikou výběrová řízení na dodavatele (bez spolupráce s nimi si lze tunelování jen těžko představit!) a dokumentace o realizaci projektu se musí uchovávat 10 let. I když si lze představit snad i

zfalšování výběrového řízení, celý proces tunelování projektu, který byl v pořadu naznačen, je nesmírně komplikovaný a pustit se do něj by mohl nejspíše člověk celé problematiky naprosto neznalý.

2) Ostatně - existoval skutečně záměr tunelovat, který je osou celé kauzy? V jakém rozsahu a stadiu? Opravdu byl projekt nadceněn ze čtyřiceti na sedmdesát milionů, čili o třicet milionů, jak se dozvídáme? Existuje v tomto směru objektivní audit stavebního rozpočtu? A kdo projekt a jeho rozpočet vlastně zpracovával? Architekt Řičář, který je svědkem obžaloby? Podle indikací v tisku žádost o dotaci nakonec zpracovávala firma Raven Consulting - velmi renomovaná a všeobecně uznávaná poradenská firma. Jak jí uniklo zvýšení rozpočtu na téměř dvojnásobek? Firmě, které prošly rukou stovky podobných projektů? Víc otázek, než odpovědí!

3) Navíc - podle dostupných informací od znalců je určité nadsazování v rozpočtu (samozřejmě ne v rozsahu 75%) u projektů čerpajících ze strukturálních fondů poměrně běžné a nazývá se v profesionálním žargonu „vata“. Jeho důvodem jsou krácení rozpočtu, ke kterým schvalovací komise rády (a často v rozporu s metodikou) sahají. Zpracovatelé projektu si proto (celkem rozumně) nechávají určitou rezervu na „nepředvídané situace“. Je to však trestné? Vždyť je zde vždy možnost nedočerpání dotace!

4) Program televize NOVA naznačuje rovněž určité nestandardní vazby mezi společností Bono Publico a úředníky na MMR. Odhlédneme-li (opět!) od architekta Řičáře, který byl zjevně na MMR jako doma, o jaké nestandardní vazby se vlastně jednalo? Dozvídáme se, že Náměstkyně Jourová poradila spojit projekt na rekonstrukci zámku v Budišově, s rekonstrukcí zámku v Třebíči! Panebože a co je na tom trestného nebo jen neetického? Pokud náměstkyně Jourová radila Bono Publico, jak nejlépe formulovat jejich projekt v rámci pravidel financování SRP, pak dělala jen svou práci. Poměrně stěží si totiž lze představit, jak by radila s nadceněním opravy schodiště či předlážďení nádvoří (či v čem nadcenění projektu opravy zámku v Budišově vlastně spočívalo). Kde je jakýkoliv důkaz, že se dělo něco jiného? Kromě bujně fantazie reportérů televize NOVA?

5) Schvalování projektů předložených do opatření 4.2 (které se týkalo právě projektu Bono Publico) probíhalo přímo na Ministerstvu pro místní rozvoj v odboru cestovního ruchu, který (tehdejší) náměstkyni Jourové nepodléhal. Na schvalovacím procesu se v různých fázích podílelo několik desítek lidí. Role Věry Jourové v celém procesu spočívala v tom, že jednou seděla ve schvalovací komisi o 27 členech, kde neměla hlasovací právo!

David Karow, publicista, verajourova.cz, Praha 30. 10. 2006

Dnes je již jasné, že k možnosti navýšení financí projektů bylo pramálo důkazů, proto žádné obvinění v tomto směru nepadlo.

Oč se tedy opírá obvinění bývalé náměstkyně Jiřího Paroubka?

V zásadě jen o dvě nepřímá svědectví. O tom, že Jourová měla za své „služby“ dostat úplatek, hovořili při výslechu architekt Marek Řičář a podnikatel Aleš Věbr. Oba muži významně napomohli k zatčení Doleželovy skupiny, Věbr pro televizi Nova skrytě natáčel schůzky všech aktérů.

Ani jeden z mužů však nebyl přímo u předání údajného úplatku, shodně se odvolávají na tvrzení dalšího obviněného, budišovského starosty Ladislava Péti. Ten ale jakoukoli korupci odmítá.

Architekt Řičář nadto ve své výpovědi jednou řekl, že Jourová už podle Péti úplatek dostala, v jiné části výslechu naopak mluví o tom, že peníze k ní teprve poputují. Tomu, že policie si není rolí Jourové zcela jistá, svědčí i to, že podle obvinění úplatek přijala „někdy“ v roce 2005. Peníze z „všimného“ ale nedohledala.

Sabina Slonková, aktualne.cz 22.11.2006

Asi nelze uvěřit, že by k uplácení Věry Jourové došlo.

Obviněný starosta Budišova Ladislav Péta a jeho společníci měli na ministerstvu pro místní rozvoj za působení Jiřího Paroubka asi velkou protekci. Podle současného vedení úřadu tehdy ČSSD „přiklepla“ společnosti Bono Publico přes 15 milionů na vypracování projektu, který nakonec nikdy nevznikl.

Na podzim 2004 vypsallo tehdy ještě Paroubkovo ministerstvo soutěž o státní dotace. Peníze měly podpořit žadatele, kteří chtěli čerpat z evropských fondů, ale bojovali se složitou bruselskou administrativou. Všichni uchazeči žádali o podporu v rádech statisíců korun. Jen Bono Publico požadovalo rovnou víc než patnáct milionů.

Pomocí těchto peněz ze státní kasy chtělo vytvořit projekt za 134 milionů a údajně tak zavést internet do stovek obcí. Tento ambiciózní projekt však podle Víškové Bono Publico nikdy nepředložilo. To ovšem popírá starosta jedné z obcí, ve kterých měl internet vzniknout: „Projekty se přece předkládaly, i když to pak nevyšlo a z Bruselu nám dotaci nedali. Zaštiťoval to pan Řičář.“ oponuje Josef Kamenský z Proseče pod Ještědem.

Proč ministerstvo poskytlo společnosti Bono Publico patnáct milionů - tedy víc než třetinu peněz, které mělo k dispozici pro všechny uchazeče? Komise se i přes výhrady ministerských úředníků nakonec nechala přesvědčit ředitelem odboru Jiřím Faifrem. Ten podle oficiálního zápisu řekl, že „je třeba tento projekt v plné výši podpořit s ohledem na jeho znalost projektu a potřebnost jeho realizace“.

První díl peněz vyplatilo ministerstvo loni v září, druhou část dostala společnost v prosinci. To už přitom bylo podle Víškové jasné, že žádný projekt nevznikl.

„Nic o tom nevím,“ řekl Radko Martínek, který byl ministrem, když se peníze vyplácely. I Paroubek tvrdí, že nic netuší, přestože podle dokumentu, který má MF DNES k dispozici, schválil žádost svým podpisem. „Nezlobte se, ale mě to vůbec nezajímá, zeptejte se té komise,“ reagoval.

iDNES 18. listopadu 2006

Patnáct milionů ve spojitosti s arch. Řičářem (který tehdy neomezeně vládl společnosti Bono Publico) skutečně vyplaceno bylo. Ale to musíme ne do Budišova, ale pod Ještěd. (Mnohem) více ve třetí části přílohy.

Dotace ve výši zhruba 65 milionů korun pro společnost Bono Publico na projekt opravy zámku v Budišově na Třebíčsku, který předkládala skupina kolem obviněného budišovského exstarosty Ladislava Péti, zmanipulovaná nebyla. Na základě závěru nezávislého auditu.

„Auditorská společnost nenalezla v rámci systému, tak jak byl tehdy nastaven, žádnou chybu, úmysl nebo manipulaci,“ uvedl vedoucí oddělení monitoringu a analýz na ministerstvu pro místní rozvoj Rostislav Mazal s tím, že závěry kontroly jsou dostatečně průkazné.

„Jelikož v rámci tohoto projektu nebylo dosud nic proplaceno, nemohlo tak dojít ani k neoprávněnému čerpání dotace,“ konstatoval Mazal.

Novinky.cz, Právo, 22. května 2007

„Nadhodnocení“ rozpočtu projektu, kvůli kterému to vše začalo, se nijak relevantně neprokázalo. Je pravdou, že arch. Řiřář v únoru 2004 vypracoval projekt, který měl rozpočet zhruba o třetinu nižší, než byl rozpočet na budišovskou část druhého projektu, ale bylo v něm také zhruba o třetinu méně prací, a ještě s jejich nižšími cenami (které za rok přece jen trochu vzrostly). To by tedy musel být nadhodnocen i původní projekt samotného arch. Řiřáře.

Tisková zpráva

Už druhý audit prokázal, že v kauze Budišov nikdo přidělování dotací z vedení MMR neovlivňoval

ČSSD považuje výsledky nezávislého auditu, který pro MMR vypracovala renomovaná společnost KPMG ohledně přidělování dotací společnosti Bono Publico, za další důkaz o účelovosti obvinění vůči mojí osobě a především vůči mé bývalé náměstkyni Věře Jourové. V této souvislosti ČSSD deklaruje, že podporuje nezávislé šetření všech ostatních aktérů a očekává v brzké době alespoň dílčí výsledky.

Nezávislý audit společnosti KPMG je už druhým v řadě, který popřel jakékoliv podezření o ovlivňování rozhodování o přidělování dotací za mého působení v čele MMR v tzv. kauze Budišov.

Ing. Jiří Paroubek, předseda ČSSD, Květa Kočová, tisk. mluvčí ČSSD, 22. května 2007

Otevřený dopis bývalé náměstkyně ministra pro místní rozvoj, krivě obviněné před volbami 2006 provokatéry a Jankem Kroupou a dvacet měsíců stíhané českou policií Vážený pane předsedo vlády, obracím se na Vás poté, co jsem vyslechla Váš projev na sjezdu Strany zelených. Vyjádřil jste se zcela jasně, že se zasadíte o vyčištění Augiášova chlěva a že chcete „zamezit zneužívání policie, státního zastupitelství, justičních orgánů...“ Pokud to myslíte vážně, žádám Vás, abyste nechal prošetřit můj případ, který je přímo inkubátorovým příkladem svinstev, o kterých jste nejspíš hovořil. V říjnu roku 2006 jsem byla na základě reportáže TV Nova obviněna z korupce, na měsíc zavřena do vazby a téměř dva roky jsem byla trestně stíhána v takzvané kauze Budišov, se kterou jsem neměla pranic společného.

Věra Jourová, Britské listy 12. září 2008

Trvalo téměř dva roky, kdy se podařilo jakžtakž dosáhnout zastavení honu na Věru Jourovou. Naším soudům trvalo ještě o rok více, než se dostaly k rozhodnutí o vině ostatních.

Soudy by správně už od jara měly řešit kauzu Budišov, která přesně před dvěma lety ovlivnila senátní i komunální volby. Jenže místo toho se dohadují, který z nich to má dělat. Případ totiž nejprve odmítl řešit Obvodní soud pro Prahu 9 a po něm i Městský soud v Praze.

„K jednání, které je předmětem obžaloby, došlo jak v Praze, tak v kraji Vysočina. Proto jsme případ postoupili Nejvyššímu soudu. Ten musí říct, kde se věc má soudit,“ říká mluvčí Městského soudu v Praze Petr Kulawiak.

Soud poslal do vazby tehdejšího starostu Budišova Ladislava Pétu, dřívějšího šéfa kabinetu vlády Zdeňka Doležela a jeho kolegu z úřadu Miloslava Řehulku. Jenže už od počátku je policie nestihala pro podvod, ale „jen“ pro úplatkářství a vydírání. A z těchto trestných činů je později i obžalovala. Proč chybí obvinění z podvodu, který měl být hlavní příčinou všeho, policie ani státní zastupitelství nevyšvětlily. Hlavním bodem obžaloby je tak vydírání architekta Marka Řičáře, které se událo na několika schůzkách po celé republice. Na nich totiž Pétu tlačil na Řičáře, aby předal účetnictví Bono Publica. To je v případě klíčové: právě tato společnost, kterou společně vlastnili Řičář a obec, projekt připravovala a jejím prostřednictvím se měl podvod stát. Jenže odtud se výpovědi liší: Zatímco Řičář tehdy tvrdil, že účetnictví nepředal právě proto, aby nemohl Pétu s Doleželem a Řehulkou dokončit plánovaný podvod, Pétův advokát Oldřich Chudoba tvrdí pravý opak: Kdyby totiž Řičář předal účetnictví, ukázalo by se prý, že podváděl on. Tvrdí, že skoro všechny peníze, které do Bono Publico přišly, skončily ve skutečnosti v Řičářově Ateliéru Habitat.

„Při stavbě nešlo nic ukrást,“ říká zastupitel Budišova Milan Boček, který se předsedou správní rady Bono Publico stal krátce po Pétově zatčení. Pokus o třicetimilionový podvod nepotvrdil ani audit, který si následně nechalo vypracovat ministerstvo pro místní rozvoj.

Část účetnictví, které Řičář nechtěl předat, se skutečně krátce před Pétovým zatčením objevila. „Jak to z Řičáře vymámil, jsem se ale nezajímal,“ říká Boček, který však na základě toho podal na Řičáře trestní oznámení. „Jednoznačně vyplynulo, že Řičář používal Bono Publico jako štít pro svůj Ateliér Habitat, do kterého šly skoro všechny peníze,“ říká Boček.

Další trestní oznámení podají příští týden i představitelé Mikroregionu Podještědí. Pro něj totiž připravoval Řičář další projekt - internetizaci tamních obcí. Jenže projekt, na který dostal zálohu 15 milionů korun, měl podle ministerstva hodnotu ani ne milion. A protože peníze dal obcím stát, chce zpět po nich.

„I s penězi už máme platit hodně přes dvacet milionů,“ říká předsedkyně sdružení obcí Jana Švehlová.

Vypátrat, kde peníze skončily, je nemožné. Řičář už v době, kdy byl pod ochranou policie, Ateliér Habitat převedl na moldavského dělníka Eugenia Cucose a ten dál na svého krajana Ivana Lavrice. Po obou pátrá policie, stejně jako po účetnictví firmy.

iHned.cz 7. října 2008

Marek Řičář. Zprvu korunní svědek, dnes je jediným obviněným. Policie mu zhruba týden před zahájením soudního líčení sdělila obvinění z prání špinavých peněz a úvěrového podvodu.

DNES 16. července 2009

Z korunního svědka obviněný. Začíná být jasné, proč skutečně nemělo dojít k vydání účetnictví Bono Publico. A proč došlo k jeho obvinění až „týden před zahájením soudního líčení“ v Třebíči? To nevíme, trestní oznámení na něj podalo Bono Publico i městys Budišov již 17. 4. 2007 (více než před dvěma roky!)

Třebíč - V tzv. kauze Budišov trebičský okresní soud zprostil obžaloby z vydírání oba aktéry - bývalého poradce sociálnědemokratických premiérů Zdeňka Doležela i úředníka ministerstva zemědělství Miloslava Řehulku. Obžaloba je vinila z vydírání architekta

Marka Řičáře, státní zástupce ale v úterní závěrečné řeči požádal soud o zproštění pro oba obžalované kvůli nedůvěryhodnosti výpovědi klíčových svědků.

Rozsudek zatím není pravomocný, státní zástupce Zdeněk Špaček si ponechal lhůtu na odvolání. Připustil totiž, že jisté přípravy k trestnému činu mohly existovat, jen se neprokázaly. Pokud by prý ještě žil starosta Budišova Ladislav Pěta, tak se případ mohl vyvinout jinak. Předseda senátu Vilém Machálek však uvedl, že když se trestný čin nestal, nemohl se ani připravovat.

Z vydírání byl původně spolu s Doleželem a Řehulkou obžalován také bývalý starosta Budišova Ladislav Pěta, který však v květnu zemřel. Skupina údajně vydírala architekta Marka Řičáře. Měla ho nutit k vydání účetnictví a k odchodu ze společnosti Bono Publico, prostřednictvím které měla být získána evropská dotace na opravu budišovského zámku. Žalobce ale viděl výpovědi hlavních svědků jako velmi problematické. Státní zástupce shledal problém především ve výpovědi samotného Marka Řičáře.

ČT 24 15. července 2009

„Soud žádné vydírání neshledal,“ prohlásil předseda senátu Vilém Machálek. Oba obžalovaní se na místě vzdali práva na odvolání. Zákonnou lhůtu si ponechal státní zástupce Zdeněk Špaček: „Mohlo to být posouzeno jako příprava k vydírání. Bylo konstatováno, že se skutek vůbec nepřipravoval, a s tím mám problém.“ „Když se skutek nestal, nemohl být ani připravován. To je názor tohoto soudu,“ okomentoval rozhodnutí Machálek.

Horácké noviny 17. července 2009

Aby Doležel i Řehulka byli osvobozeni, žádal sám žalobce. Přesto včera řekl, že se domnívá, že aspoň Doležel vydírání připravoval. „Bylo to ale jen ve stadiu příprav a to se nedá považovat za trestné,“ řekl žalobce Zdeněk Špaček.

Navíc by se podle něj případ u soudu vyvíjel jinak, kdyby byl naživu Pěta „U něj bych osvobození s největší pravděpodobností nenavrhoval,“ dodal.

DNES 16. července 2009

Pokud se skutek nestal, nemohl jej připravovat a provést i Ladislav Pěta, který se na něm měl podílet s Doleželem a Řehulkou. Pokud respektujeme dnes již pravomocné rozhodnutí soudu, pak se nepodílel. Zbývá jen podezření z úplatkářství. Koho? U Věry Jourové se to ukázalo jako nesmysl. Koho ještě měl náš bývalý starosta upláct?

Starosta Ladislav Pěta podle všeho plánoval, že nabídne úplatek tehdejšímu ministru pro místní rozvoj Petru Gandalovičovi. Chtěl si tak pojistit svůj projekt.

„Byli za mnou nějací policisté, že by se mi někdo mohl pokusit nabídnout úplatek. Slíbil jsem jim veškerou možnou součinnost, je to ale už dávno a na detaily si nepamatuji,“ vzpomíná a druhou polovinu roku 2006 exministr.

DNES 16. července 2009

Tak ve „druhé polovině roku 2006“ měl náš exstarosta upláct exministra. Připomeňme si údaj z první části přílohy, že v listopadu 2005 dostalo Bono Publico příslib dotací na obnovu památkově chráněných objektů za účelem rozvoje turismu na Třebíčsku. Projekt se umístil na druhém místě. Již 20. března 2006 podepisuje ministr Radko Martínek Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze státního rozpočtu a strukturálních fondů projektu Bono Publico. Jestliže chtěl Pěta později upláct Gandaloviče, aby si „pojistil svůj projekt“ (myšleno asi projekt Bono Publico), musel by být padlý nejen na hlavu. Navíc

tehdejší ministr „slíbil policistům veškerou možnou součinnost“ – a nikdy nic podezřelého neohlásil.

O jiném upláceném se nikdy nemluvalo.

Ladislav Pét'a byl ještě obviněn z nepřímého úplatkářství. Pro to byl původně stíhán i Zdeněk Doležel, ale ten z tohoto trestného činu nebyl obviněn.

Policie Pét'u, Doležela a Řehulku obvinila z vydírání hlavního svědka Řičáře. Doležela a Pét'u kriminalisté původně vinili také z úplatkářství. Doležela ale státní zastupitelství tohoto obvinění zprostilo a u Pét'i ho překvalifikovalo z přímého uplácení na nepřímé. Nejvyšší soud přidělil celou věc třebičskému soudu, protože v jeho obvodu se odehrál nejzávažnější trestný čin vydírání. V souvislosti s podezřením z podvodu a manipulace s evropskými dotacemi žádné obvinění nepadlo.

Ceskenoviny.cz, ctk.cz 12. května 2009

Mně stejně nikdo (včetně samotného Pét'i) nedokázal vysvětlit, co v jeho případě mělo „nepřímé úplatkářství“ obnášet.

Bohužel, dnes už soud přímo prohlásit za nevinného Ladislava Pét'u nemůže. Soudy si ten horký brambor přehazovaly tak dlouho, až se konečného výroku nedožil.

Z právního hlediska zbývá jen presumpce neviny, nepřímo podpořená verdiktem třebičského soudu. A z „lidského?“ Udělejme si úsudek po přečtení další části.

Zkrácené citace z internetu, z tisku i jiných dokumentů (*uvedeny kurzívou*)
nesměle pokusil se glosovat
Ladislav Dokulil

ČÁST TŘETÍ – HLEDÁNÍ PRAVDY čili Kauza Budišov nebo Řičář?

V červenci letošního roku vyšel na stránce www.umlaufoviny.com soubor článků s názvem „Kauza Řičář aneb Budišov“. Autory jsou bratři Ph.D. Václav Umlauf SJ a Ing. Petr Umlauf. Tento materiál shrnuje dění kolem společnosti Bono Publico a je tedy pro nás nanejvýš zajímavý, přičemž se zdá, že je celkem nestranný a snaží se dopátrat pravdy. Protože mnoho z našich čtenářů ještě nemá přístup k internetu, získali jsme od uvedených autorů svolení k otištění celého materiálu, což tímto činíme.

Původní článek na http://umlaufoviny.com/www/res_publica/reportaze/Budisov-Ricar/index.html je prošpikován odkazy na jiné stránky. Ty byly ještě 4. září 2009 všechny funkční.

Vše je otištěno v celém rozsahu, jak je to na internetu prezentováno, kromě časové osy (která je jen zopakována a navíc v první části je podobný přehled) a debaty na fóru (která je vyhrazena internetu). Učinili jsme jen menší typografické úpravy (text na internetu má přece jinou formu než text tištěný) a opravili několik málo zřejmých překlepů.

Čtenáře můžeme ubezpečit, že nikdo s autorů není s nikým z aktérů kauzy spřízněn, ani nemá žádný přímý vztah k Budišovu a nikdo z nás jim nedíktoval text do klávesnice.

Proto lze autory považovat za nezaujaté.

Kauza Řičář

Vytunelovat EU fondy, zmást veřejné mínění, kriminalizovat nevinné, zpolitizovat případ, tiše zapomenout.

Kvalitní investigativní žurnalistika u nás prakticky přestala existovat, proto ji neplaceně nahrazujeme v našich analýzách. Do čestného seznamu černých ovcí po sametu jsme se rozhodli zařadit tak zvanou kauzu Budišov. Necháváme tento název kvůli obecné srozumitelnosti. Ale celý příběh nemá s dotací věnovanou tomuto městu prakticky nic společného, jen nechal vystoupit hlavní aktéry. Ti po dvou letech figurují v dalším příběhu, mnohem vážnějším. Kauza projektu v Podještědí nás zaujala nejen klasickým vytunelováním EU fondů za pomoci ministerstva, ale především vědomým trestním stíháním nevinných lidí, kriminalizováním slušných ministerských úředníků, mediální manipulací TV Nova, následnou politizací celého případu a v neposlední řadě i totálním selháním policie, přesněji řečeno její zvláštní složky ÚOOZ řízené proslulým majorem Kubicem pod blahovolným dohledem ministra Langeru. A kde pracoval tento major, tam se lze nadítí věcí velmi neobyčejných, což dokazuje i tento případ. Kusá až zmatená vyprávění o „kauze Budišov“ na hlavních webových serverech zametla poslední stopy srozumitelnosti a uzavřela celý případ do klasické mediální mlhy. Závěrečné otázky na konci každého dílu nutí k zamyšlení: opravdu žijeme v právním státě, dějí-li slušným lidem podobná bezpráví? A jakou provokaci máme čekat před volbami v říjnu 2009?

Vaše Umlafoviny
červenec 2009

1. Kauza Řičář aneb tichý rozjezd

Vysocí státní úředníci rozhodují o přidělení miliard z EU fondů. Systém přidělování je nastaven s velkou pečlivostí již v Bruselu, takže fondy není možné tunelovat přímo. Navíc by Brusel zavřel dotyčné zemi kohoutek, jako se to stalo v Bulharsku. Když nelze přeskočit, můžeme podběhnout. Úředník se domluví se šikovnou a všeho schopnou osobou, která začne fungovat jako vlivný prostředník při získávání dotací pro různé projekty. Ministerstvo mu tyto projekty odklepne, spokojený příjemce dotací může stavět obecně prospěšný projekt a zprostředkovatele patřičně odměnit. Tento schopný muž zase nezapomene na svého ministerského chleboďárce. K tomu všemu je třeba najít tři základní věci: ministerské úředníky s dotacemi, povolného zprostředkovatele a vhodný velký projekt. Tak začíná náš příběh. Pan architekt Marek Řičář spolu se společníky vlastní firmu *Atelier Habitat s.r.o.*, viz současný zápis v obchodním rejstříku (IČO: 490 96 991, Liberec, Sokolská 168/2, PSČ 460 00). Ale už od 10. srpna 2007 je vlastníkem jistý Ivan Lavric z Moldavska, kterého už rok hledá policie. Sportovní organizace ČSTV žaluje Atelier Habitat a soudí se o nedodání zakázky i vzniklé škody. Přes účty této společnosti zmizelo minimálně 15 mil. ze státních dotací za nerealizované projekty pana architekta.

Podívejme se na historii architekta Marka Řičáře, když začal podnikat ve velkém. Atelier Habitat, jehož byl Řičář stoprocentním majitelem, vypracovával projektovou dokumentaci pro EU projekty. Jinak řečeno: všechny peníze vyplacené za dokumentaci skončily na firemním účtu tohoto pána. Aby mohl žádat o dotace, založil obecně

prospěšnou společnost (o.p.s.) zvanou **Bono Publico**, která se začala ucházet o dotace, aby je mohla realizovat pro různé subjekty. Do této společnosti směřovaly dotace, o které si zažádaly různé organizace: obec Budišov pro svůj zámek dala do této společnosti 11 miliónů, mikroregion Podještědí 15 miliónů pro svůj projekt internetu. Tato suma představuje ony 4% nutné na realizaci velkých projektů, které byly schváleny v rámci regionálních operačních programů SRP, určených pro menší projekty (zkráceně EU fondy). Na velké EU projekty je totiž určen ROP fond v rámci krajů. Dohledali jsme, že pro opravu zámku v Budišově šlo o realizaci projektu kolem 200 miliónů bankovní záruky. Náklady projektu v Podještědí byly oficiálně vyčísleny na 300 miliónů. Podezřelé bylo už to, že společnost dostávala z programu drobné výpomoci naprosto nadstandardní čerpání (půl miliardy), zatímco jiné subjekty dostávaly pouze částky v řádu několika miliónů. Navíc všichni uchazeči žádali o podporu přípravy projektů v řádech statisíců korun, jen Bono Publico požadovalo rovnou více než 15 milionů. **Šlo o dotaci na zpracování projektu ještě před jeho schválením.** Dotaci podepsal Jiří Paroubek jako ministr pro místní rozvoj. Vyplacena byla až za dob jeho nástupce Radko Martíka. S podivem je, že hodnotící komisi ani ministra nepřekvapil fakt, že projekty Bono Publico se mezi ostatními úplně vymykají. Běžně se ostatní žádosti o dotace na vypracování projektu pohybovaly v řádu stovek tisíc korun, zatímco u Bono Publico šlo o desítky milionů. Výše dotace byla nadstandardní, protože tento program měl být pouze pro malé subjekty, tj. mimo velké EU programy v jiném rámci (ROP). Jinak řečeno: dotace SRP pomáhají s přípravou projektů pro vesnice a malá městečka, která chtějí stavět něco za pár miliónů, cyklostezky a podobně. Ateliér Habitat tedy dostává do vínku kolem 30 miliónů dotací a snažil se zavést jako velký realizátor EU projektů. Je jasné, proč si pan Koumák a jeho známí na ministerstvu vybrali právě tuto kategorii nevinných malých obcí. Podívejme na kauzu Podještědí jako typickou ukázkou práce pana Řičáře. Vybral si slabého partnera, který nebyl schopen uhlídat velký projekt, a pak rozjel svou vlastní hru.

1.1. Kauza Podještědí aneb osud jednoho projektu

Sdružení Bono Publico dostalo od regionu Podještědí 15 miliónů na to, aby pomocí těchto peněz ze státní kasy vytvořilo projekt na zavedení internetu do obcí. Mluvčí Višková ale řekla, že tento ambiciózní projekt Bono Publico nikdy nepředložilo.

„Oni měli za těch patnáct milionů vypracovat jeden kvalitní projekt v hodnotě 134 milionů. Místo toho předložili čtyři žádosti po dvou milionech, z nichž tři byly tak nekvalitní, že nespĺnily ani nezákladnější formální náležitosti a byly vyřazeny.“

I přes výhrady ministerských úředníků příslušnou komisi přesvědčil **ředitel odboru MMR Jiří Faiřr**, že „je třeba tento projekt v plné výši podpořit s ohledem na jeho znalost projektu a potřebnost jeho realizace“. První díl peněz vyplatilo ministerstvo v září 2005, druhou část dostala společnost v prosinci 2006. To už ale podle Viškové bylo jasné, že žádný projekt nevznikl. Exministr pro místní rozvoj Radko Martínek (ČSSD), za jehož působení v křesle ministra se 15 miliónová dotace vyplácela, a ministr Jiří Paroubek tvrdí, že o věci nic nevědí. Paroubek přitom svým podpisem žádost schválil, byl v roce 2004 ministr pro místní rozvoj (MMR).

Píše se podzim 2005 a ministerstvo pro místní rozvoj pod vedením ministra Gandaloviče (ODS) hodnotí internetový projekt za 300 milionů korun. Mělo jej podat Bono Publico, které by realizovalo celý projekt pro mikroregion Podještědí. Občansko-prospěšná společnost jako taková totiž nemá na tento typ dotací ze zákona nárok. Projekt

multimediálního propojení měst a obcí internetovou sítí počítal podle ČT například s tím, že po Česku budou jezdit pojízdné domečky s internetem, nebo s „internetovými budkami“ v některých obcích. Financování měly zajistit evropské fondy v rámci programu SROP.

Projekt za 300 milionů posuzuje odbor MMR. Verdikt je jasný. Projekt formální požadavky programu SROP nesplňuje, ani objem uznatelných nákladů neodpovídá navrženým požadavkům. To je doloženo dokumentací k hodnocení projektu z prosince 2005. Správnost hodnocení je koncem roku 2006 potvrzena interním auditem MMR. V konečném důsledku to znamená, že dotace má být vrácena. Tento verdikt podepisuje paní Věra Jourová, tehdy náměstkyně ministra zodpovědná za vyhodnocování projektů. Paní Jourová však projekt přímo nehodnotila, to dělali jiní pracovníci ministerstva. Ona totiž nikdy nebudovala, tj. nehodnotila projekty a nebyla účastníkem hodnotitelských komisí. Dodejme, že právě ona byla jednou z klíčových osob, které tvořily komplexní systém hodnocení projektů napříč ministerstvy, který měl zamezit úplatkům a manipulacím. Kvalitní systém hodnocení projektů nevznikne přes noc. Úřad dělá úředník a toto platí to i v tomto případě. V červnu 2003 nastupuje Věra Jourová do funkce ředitelky odboru na Ministerstvu pro místní rozvoj (MMR). Tento odbor buduje systém pro čerpání evropských dotací pro regiony a Prahu. Pro funkci ředitele dotačních programů (tedy pro svou funkci) stanovuje roli toho, kdo o přidělování dotací nerozhoduje, ale dohlíží nad celým systémem jako nestranný a neutrální šéf. Projekty přijímá a hodnocení zajišťuje odbor rozvojových programů cestovního ruchu, který nespadá do její řídicí působnosti. Věra Jourová projekty v rámci své práce na požádání konzultuje, ale nehodnotí je, ani nebuduje. V Národní výběrové komisi, která o přidělení peněz rozhoduje, má pouze statut pozorovatele bez hlasovacího práva. Na konci roku 22. 11. 2004 je Věra Jourová jmenována náměstkyní ministra. ***Nutno říci, že pilnému podvodníkovi překázela paní Jourová zásadně a trvale. Vytvořila totiž systém, který podobným podvodům dokázal úspěšně čelit.***

Zamítnutí projektu předkládaného o. p. s. Bono Publico a fedrovaného pilnými ministerskými úředníky způsobuje vlnu intervencí, jak vůči pracovníkům odboru SROP, tak vůči Věře Jourové. Ta verdikt v lednu 2006 potvrzuje. To je doloženo v dokumentaci k hodnocení projektu. ***Tato paní svou vlastní autoritou a na základě objektivního hodnocení rozhodla, že projekt nesplňuje dané požadavky na dotace a je mírně řečeno velmi nestandardní.*** Osudu paní Jourové se budeme věnovat později. Pro nás je zatím důležité, že od února 2006 přestává pracovat na odboru a nemá vliv na vývoj celé kauzy. Navíc byl odbor po zatčení Jourové paralyzován, padla další zastrašující obvinění na její pracovníky. Rozhodování o 300milionové dotaci převzal pod svá křídla ***pan JUDr. Jaroslav Král***, tehdy první náměstek MMR ministra Gandaloviče (ODS). Ten převzal štafetu ***ředitele odboru MMR Jiřího Faifra***, který se rozhodl projekt podpořit všemi deseti, viz citace v úvodu. Nutno říci, že trvale pracuje na též ministerstvu a dále rozhoduje o financích.

1.2. Ostudná role ministerstva

Dopisem, jehož existenci potvrzuje svědecká výpověď Jourové, získává Podještědí potvrzení, že projekt je formálně v pořádku. Ministerstvo poslalo obcím dotaci na realizaci ***neschváleného projektu***. Důvěřivé obce z regionu zcela samozřejmě počítají s

tím, že všechno běží podle plánu. Vždyť ministerstvo posílá slíbenou zálohu na vypracování projektu. Region Podještědí tedy vyplatil společnosti Bono publico realizační částku za celkový projekt, tj. oněch 15,5 mil. Kč. Co je důležité: ministerstvo uvedlo obce v omyl nekorektním postupem, a přímo je podvedl pan Řičář. Ministerstvo totiž převedlo částku 15,5 miliónu na region a navíc jim fakticky radilo. Na základě doporučení Ministerstva pro místní rozvoj výzvou obce zadaly zmíněnou zakázku za cca 300 miliónů **jednomu dodavateli** s tím, že se opírá o §27 zákona o zadávání veřejných zakázek. Využily paragraf na ochranu duševního vlastnictví a převedly na Bono Publico o.p.s. celých 15 miliónů jako na zhotovitele a realizátora projektu. Použití tohoto ustanovení zákona je v tomto případě přinejmenším sporné. Právě tímto postupem si ministerští pánové z Prahy zajistili, že 300 miliónová zakázka bude zadána této konkrétní firmě Bono Publico, řízené právě tímto konkrétním pánem. Podještědští peníze zaslali do společnosti Bono Publico a odtud putovaly do architektonické firmy Marka Řičáře Ateliér Habitat s.r.o., která měla celé zadání projektu realizovat. Tím peníze de facto skončily na jeho účtu a pod jeho kontrolou, protože Řičář ovládal celou ópésku Bono Publico i Ateliér Habitat.

Shrňme celý podvod: od listopadu 2006 probíhá série kontrol na MMR. Závěr: dotace byla vyplacena neoprávněně. Ministerstvo pro místní rozvoj vydává tiskovou zprávu, že prostředky byly čerpány neoprávněně a že je bude vymáhat zpět. Zpráva doslovně uvádí, že mikroregion Podještědí, který má peníze vracet, se stal obětí podvodu a že se mu MMR bude snažit pomoci zmírnit dopady. Připomeňme, že tak stalo v únoru 2006, to jest hned po odchodu Jourové. **Je prakticky vyloučeno, aby JUDr. Král nevěděl o existenci tohoto dopisu, kterým oddělení pod jeho vlivem uvedlo obce v omyl.** Tato věc je v současné době v policejním šetření. Jednoduše řečeno: policajti řeší, jak se po zamítnutí projektu paní Jourovou dostaly peníze z ministerstva ven. Tím podvedli celý region. Ten totiž věřil, že celá dotace je schválena a peníze vyplatil. Opěska Bono Publico dostala na ruku od regionu pět procent předpokládaných nákladů projektu za 300 miliónů, tedy 15 milionů korun. Jenže pan architekt neudělal nic, jak bylo jeho dobrým zvykem, a peníze zmizely. Společnost Bono Publico už byla v této době vytunelovaná. Milý pan Řičář se mezitím producoval v TV Nova s politickou kauzou Budišov. Byl hvězdou v reality show *Na vlastní oči*. Problém nastal ve chvíli, kdy MMR přišlo na totéž, co předtím zjistila Jourová a její kolegové. Že totiž projekt nemá hodnotu 15,5 milionu. Tisková zpráva MMR uvádí následující překvapivé zjištění:

„Uznatelné náklady projektu byly vyčísleny pouze na částku 935 tis. Kč.“

Oddělení pod vedením pana Krále bylo odpovědné za kontrolu využití dotací. Ptejme se: jak to, že MMR (ergo Jaroslav Král) nezastavil projekt, o němž věděl, že je zamítnutý a že prostředky v hodnotě 15 miliónů jsou vyplaceny neoprávněně? Doufejme, že odpověď najde policie, ta polangerovská.

1.3. Napakovaný Řičář, zničený region

Když stát na zpronevěru dotací přišel, chtěl peníze zpět. Nikoliv ale od firmy Bono Publico, která peníze zpronevěřila, ale od mikroregionu Podještědí, který byl formálním příjemcem dotace. Peníze však sružení za několik let dosud neuhradilo, takže mezitím se kvůli penále jejich „dluh“ vyšplhal na třicet milionů. Nechme slovo podvedeným obcím, které zastupuje Jana Švehlová, předsedkyně mikroregionu:

„Mám v kanceláři dvě krabice s projektovou dokumentací, která má mít hodnotu 15 milionů. Od ministerstva mi přijde neřef, když nejdřív řeklo, že projekt hodnotu má, a pak ne. Peníze na vrácení nemáme a jako dlužníci jsme odříznuti od dotací.“

Závěr se nabízí sám od sebe. Ministerstvo se buď přímo, nebo nepřímo podílelo na tunelu, který zásadně poškodil celý region. Jak dále uvidíme, pan Řičíř se asi nikdy nedostane před soud a peníze jsou pryč.

Ministerstvo neprovedlo, kromě zastavení čerpání dotací pro firmu Bono Publico, žádnou hloubkovou kontrolu využití dalších dotací a v klidu uvolnilo celých 74 miliard do dalších projektů pod vedením stejných lidí, kteří dostali do basy paní Jourovou. Píše se rok 2006, jsme po volbách, vyhrála ODS, strana s čistými rukama i úmysly. Pan ministr Gandalovič je velkorysý, viz jeho slova:

„V souvislosti s kauzou Bono Publico bylo navíc zastaveno zpracování projektů podaných tímto subjektem. Ty budou kromě šetření policií podrobeny hloubkovému auditu, stejně jako dalších deset typově podobných projektů z oblasti cestovního ruchu. Drtivá většina projektů programu SROP však může pokračovat do dalších fází zpracování. Neshledali jsme žádná závažná rizika, která by byla důvodem k zastavení jejich realizace.“

Facit: zastavil se pouze jeden probíhající tunel, a to díky náměstkyni Jourové, která na to doplatila.

1.4. Jourová, obětní beránek za cizí zlodějny

V lednu 2006 přichází Marek Řičíř na MMR za tehdejším prvním náměstkem ministra JUDr. Králem. Oznamuje mu, že **Věra Jourová dostala od budišovského starosty Ladislava Pěti úplatek 2 mil. Kč. Sděluje, že mu to ona osobně potvrdila mezi čtyřma očima.** Toto soukromé udání je doslovně doloženo ve výpovědi náměstka J. Krále při jeho výslechu. Na základě tohoto udání, čili pro ztrátu důvěry, Král oznámil paní Jourové, ať rozváže pracovní poměr. V únoru Věra Jourová odchází z MMR. Neshodla se ani s ministrem Martínkem a odešla ze státních služeb. Zakládá se svým synem společnost Primavera Consulting s.r.o. Zpracovává projekty pro čerpání dotací z fondů EU. Velkou část své kapacity vynakládá na práci v zahraničí, pracovala pro Rumunsko. Po jejím odchodu z MMR pokračuje tlak na bývalé podřízené. Z přijetí úplatku Marek Řičíř obvinil i řadového pracovníka odboru SROP. Toto obvinění se řeší vnitřní kontrolou a odkládá se jako nepravděpodobné. Celé oddělení je pod tlakem podezření z korupce, práce úředníků je tím zásadně ochromena. Dodejme, že přesně v této době proběhl celý podvod v Podještědí. Cui bono?

V srpnu 2006 podávají Marek Řičíř na policii vysvětlení, v němž **Řičíř uvádí, že od budišovského starosty Pěti slyšel, že tento Věře Jourové předal úplatek 2 mil. Kč.** V říjnu již mění výpověď s tím, že to nikdy nezaslechl. Výpověď i její popření je doložena v protokolech. Toto udání spolupodává také Aleš Věbr, poradce pro místní rozvoj ministra Martínka (ČSSD). Tento čilý lobista tlačil na ponechání dotace. Jeho intervence ve prospěch Řičíře je doložena v interních dokumentech MMR a ve výpovědi Aleše Věbra z října 2006. Během října 2006 jsou vyslýcháni svědkové Marek Řičíř, Aleš Věbr a také redaktor televize NOVA Janek Kroupa. Obhájce Věry Jourové se všech tří dotazuje, jak se o úplatku dozvěděli. Marek Řičíř vypovídá, že o něm slyšel od starosty Pěti, ale že u předání nebyl, ani neví, zda a kdy se mělo předání úplatku odehrát. Aleš Věbr o úplatku slyšel od Marka Řičíře a Janek Kroupa se o něm dozvěděl od Aleše Věbra. **Toto**

pochybné svědectví z druhé, třetí a čtvrté ruky se stalo rozhodujícím podkladem pro obvinění Věry Jourové a její vzetí do vazby.

Dne 13. října. 2006 je paní Jourová zatčena na ruzyňském letišti v Praze a vzata do vazby. Je dobré vědět, že týden nato, dne 20.–21. října proběhly celorepublikové komunální a senátní volby. Kampaň proti „zločinné“ funkcionářce sociální demokracie opanovala titulky médií ve stylu „První náměstkyně MMR brala úplatky“. V té době byla řadovou členkou ČSSD zhruba 3 roky a nikdy neměla v této straně žádné vyšší funkce. Jako beránek pro diskreditaci této strany však posloužila spolehlivě, vinou médií pracujících pro ODS. Vlastní strana se jí nikdy nezastala. To nijak neudivuje, vezmeme-li k úvazu, že samotný Paroubek jako ministr MMR v roce 2004 pomohl (vědomě či nevědomě) za pilné účasti mnoha dalších pracovníků ministerstva (viz jména jako Fajfr a Král) sdružení Bono Publico k neoprávněné dotaci. Jourová navíc sama uvedla, že ministr Paroubek na ni tlačil prostřednictvím svého asistenta Vlasty, aby projektu pomohla. Paní Jourová nakonec zrušila své členství v ČSSD.

Kalvárie paní Jourové má tato zastavení. Dne 16. 11. 2006 je propuštěna z vyšetřovací vazby a po ukončení všech procesů dne 12. 12. 2008 na tiskové konferenci oficiálně oznamuje, že podává pět žalob, jimiž se domáhá náhrady škod, které jí v souvislosti s neodůvodněným obviněním a vězněním vznikly. Žádá 3,5 mil odškodného a omluvu od státního zastupitelství, které na její kauzu dohlíželo. Jinak řečeno: chce, aby státní zástupce nesl odpovědnost za její zničenou pověst na základě udání od pochybného člověka, kterému ona sama zabránila v páchání trestné činnosti. Tu dokonal až po jejím odchodu za pomoci spřátelených úředníků, kteří ji sami vyhnali. Viz zvláštní figuru pana Krále.

Shrňme výsledky politicky motivovaného vyšetřování, které trvalo 18 měsíců. Od počátku vyšetřování proběhla 4 kola výslechů, naposled v prosinci 2007 a lednu 2008. Vyhodnocují se také odposlechy obžalovaných. Při vyšetřování se zjistilo následující.

Věru Jourovou nemělo smysl uplácet, protože stála zcela mimo výběr projektů, což starosta Pět'a věděl. Viz následující vyprávění o neexistující kauze Budišov.

Nenašly se žádné chybějící peníze, ani přebývající peníze či příjmům neodpovídající majetky na straně Věry Jourové.

Marek Řičář již od roku 2004 pracuje na likvidaci Věry Jourové, protože nepodporuje jeho projekty. To je doloženo jeho mailem z roku 2004.

Nenašel se sebemenší důkaz (odposlech, záznam z mobilu, písemný doklad) o tom, že by Věra Jourová byla se starostou Pět'ou v kontaktu, nebo že by jakkoli v rámci skupiny obviněných vystupovala.

Obvinění a vazba je tak ***založeno na jediné větě***, kterou řekl Marek Řičář při podání vysvětlení v srpnu 2006. Zní tak, že slyšel od starosty Pěti, že Věře Jourové zaplatil peníze. Odposlechy, skrytá kamera, ani následné výslechy neobsahují žádné indicie pro vznesení obvinění (které znělo „vzala peníze v době výkonu funkce náměstkyně ministra“). Vyšetřování přesto trvalo 18 měsíců a přes všechny tyto skutečnosti byla neúplatná úřednice obviněna a vzata do vazby. Co si máme myslet o systému, který systematicky ničí slušného člověka? Žijeme ještě v demokracii, když se mohou beztrestně dít podobné věci?

1.5. Otázky bez odpovědi

Na závěr každého dílu klademe jednotlivým aktérům otázky, které neúčastněného čtenáře napadnou na prvním místě.

1. Jak je možné, že jedno ministerstvo rozdává plnými hrstmi neoprávněné dotace (MMR) a druhé ministerstvo (MF) vymáhá tyto „neoprávněně vynaložené prostředky“ od zruinovaných obcí zpět do rozpočtu a navíc ukládá poškozeným obcím finanční sankce?

2. Jakou šanci mají malé obce proti svěvoli vyšších ministerských úředníků? Kdo tyto úředníky potrestá za jejich svěvoli či dokonce kriminální činnost?

3. Co to je za systém, v němž poctivý úředník je nejprve šikanovaný v práci a pak nespravedlivě kriminalizován? A co na to ministerské kontroly? Existují vůbec?

4. Jaký je dlouhodobý dopad na místní samosprávu, kterou MMR v Praze pomohlo zruinovat? Kdo vyčísil ztrátu autority státních institucí na vesnicích? Vždyť jim po tak zvaně důvěryhodném projektu zůstala jen hromada makulatury a 30 miliónů dluhů.

5. Regiony nemohou žádat žádnou další dotaci, protože jsou vytunelovány. Je to opravdu jejich vina? Není spíše shnilý systém, který je přivedl na buben?

2. Kauza Budišov aneb předvolební inscenace TV Nova

Jsme ve volebním roce 2006 a je třeba rozběhnout sérii kampaní, která má zdiskreditovat ČSSD jako vládnoucí stranu. Nezapomeňme, že v roce 2006 se konaly troje volby a bylo potřeba propagandisticky zabrat. Nechme stranou otázku, zda ČSSD vládla dobře nebo špatně, to se případu netýká. Konec konců, o roli ministrů Paroubka a Martíňka jsme už psali v prvním díle. Nyní analyzujeme mediální manipulace na základě již popsané kauzy Řičář. Virtuální realita vytvořená touto manipulací velmi pravděpodobně ovlivnila volební výsledky v roce 2006. Ztroskotance a samozvance vyráběla TV Nova v pořadu „Na vlastní oči“ (odpovědný redaktor Jan Kroupa, šéfredaktor Radek John). Sabotéry kapitalistického zřízení vyrábělo a zatýkalo oddělení ÚOOZ zastupované proslaveným majorem Kubíčem.

2.1. Neexistující kauza Budišov

Starosta městyse Budišov Ladislav Pét'a chtěl opravit krásný zámek v katastru obce. Měl dobrou vůli, schopnosti a velký kus pořádné smůly, protože při této práci trefil na nám již známého pana architekta Řičáře.

Na jaře 2004 Marek Řičář a starosta Budišova Ladislav Pét'a v kanceláři ředitelky odboru Ministerstva pro místní rozvoj Věry Jourové konzultují připravovaný projekt o.p.s. Bono Publico týkající se opravy zámku Budišova. Projekt přesahoval 200 miliónů korun.

V první fázi byl projekt zamítnutý kvůli vážným nedostatkům. Viz systém nezávislého hodnocení vypracovaný paní Jourovou, který jsme popsali v prvním díle. Odbor cestovního ruchu na MMR projekt vyhodnotil jako formálně nevyhovující. Bylo zjištěno, že na jednom z objektů, do nichž se má investovat, je bankovní zástava. Tento fakt projekt vyřazuje z dalšího hodnocení. Evropské fondy totiž nesmí být ohroženy možnou neschopností žadatele splácet závazky vůči bance. Koneckonců, Řičář nenapsal ani jeden slušný projekt, i projekt Podještědí byl zamítnutý pro závažné nedostatky. Na podzim 2004 společnost intervnuje za vrácení projektu k hodnocení a k financování. Věra Jourová v rámci své funkce potvrzuje verdikt hodnotitelů.

Starosta Budišova Ladislav Pěťa pochopil, že s Řičářem neudělá nic. Na počátku 2005 po neúspěchu prvního projektu žádá Věru Jourovou o konzultaci. Její oddělení odpovídá e-mailem, kde starostovi sděluje následující.

„Standardní konzultace je možná, je třeba se vyvarovat chyb z prvního projektu. O výběru projektů Věra Jourová nerozhoduje, ani do něj nemůže a nehodlá nijak zasahovat. Aby byl projekt úspěšný, musí být kvalitně zpracován.“

Ředitelka tedy Pěťu upozorňuje, že ona sama projekty nehodnotí a do výběru nijak nezasahuje. Starosta se z konzultace poučil. Zřejmě musel vzít celou projektovou práci pevně do svých rukou, protože závěr dopadl na výbornou. Chtěl opravit a potřeboval peníze, proto musela být dokumentace kvalitní. V létě 2005 společnost Bono Publico předkládá nový projekt. Hodnocení probíhá standardně, projekt budoují nezávisle na sobě dva subjekty vybrané ministrem Martínkem. Hodnotitelé projekt vysoce bodově hodnotí. Správnost hodnocení potvrzují 2 audity provedené po vypuknutí kauzy na podzim 2006 a na jaře 2007. Audity též vydávají jasné svědectví, že Věra Jourová výběr ani neovlivňovala, ani ovlivňovat nemohla. Ve stejném duchu vypovídají pracovníci ministerstva a externí hodnotitelé. Starosta Budišova neměl žádné důvody dávat úplatky paní Jourové. Na hodnocení projektu se nepodílela a on jej tak jako tak měl schválený řádnou cestou.

Závěr: kauza Budišov vůbec neexistuje! Projekt byl po všech zmatecích a obviněních přísně kontrolovaný, byl nezávislými komisemi vyhodnocen jako příkladný, dodnes se podle něj staví. Všichni obvinění v této kauze byli osvobozeni verdiktem soudu ze dne 15. 7. 2009. Třebíčský deník celý případ uzavřel hezkým nadpisem Kauza končí jako splasklá bublina. Ptejme se tedy znovu: Kde, jak a proč vznikla „kauza Budišov“?

2.2. TV Nova, zahřívací kolo

Běží volební volební rok 2006 (senátní, parlamentní a komunální volby). Pilná TV Nova se činí a vytahuje trumfy výhradně proti jedné nejmenované straně.

srpen 2005 – aféra Zdeňka Doležela, tehdy šéfa Úřadu předsedy vlády, známá jako Pět na stole v českých. Týkala se privatizace Unipetrolu, kde si měl říci před skrytou kamerou Janka Kroupy (TV Nova) o tento úplatek. Záznam byl nevěrohodný. Soud jasně řekl, že není prokázáno, že by obžalovaný požadoval nějakou finanční částku. Soud zprostil obžalovaného viny v lednu 2008 a opakovaně 16. února 2009 se zdůvodněním, že inkriminovaný skutek se nikdy nestal. Čeká se na rozhodnutí Vrchního soudu v této věci. Povšimněme si expresní práce české justice, cca 5 let a nic není vyřešeno. V každém případě je pan Doležel prozatím nevinen. Na propagandistickou palbu to však stačilo a na ovlivnění volebních výsledků jistě také.

léto 2006 – rozbíhá se *kauza biolih*. V policejní razii byli zatčeni podnikatelé a vysocí státní úředníci, kteří měli vzít úplatky kvůli zakázce na výrobu biolihu. Podnikatelé měli získat za úplatek informace přímo od státních úředníků. Kvůli údajným úplatkům je zatčen i Jan Hanáček, tehdejší tajemník místopředsedy Paroubkovy vlády a ministra práce a sociálních věcí Zdeňka Škromacha (ČSSD). Inscenace aféry byla přímo organizována policií. V tomto případě státní zástupce již přímo mluvil o řízené provokaci.

„Státní moc reprezentovaná policií svým jednáním a postupem vytvořila podmínky a navodila situaci se zjevnou snahou přimět obviněného trestný čin uskutečnit a dokonat.“

Policie je ze zákona povinna trestné činnosti předcházet, a nikoliv na páchání trestného činu participovat jenom proto, aby měla důkazy, které by bezpečně usvědčily pachatele. “
Policisté opět inscenovali neexistující trestnou činnost a vytipované „oběti“ přímo vybízeli ke zločinu. Vyšetřování bylo zastaveno v červenci 2007 a nikdo nešel před soud. Po teatrálním zatčení a mediální kampani splaskla bublina. Vyhození státní úředníci se budou soudit se státem o miliónovou náhradu škody, protože byli na základě policejní provokace a falešného udání vyhozeni z práce. Viz první část a připravená žaloba paní Jourové.

Shrňme policejně-mediální scénář prvních dvou neúspěšných pokusů: zločinní úředníci ze sociální demokracie berou úplatky a okrádají stát. My, neúplatní hrdinové z TV Nova to tak nenecháme a jsme neúplatní strážci demokracie! Proberme třetí a nejhorší případ mediální manipulace, která se týká již analyzované kauzy architekta Řičáře.

2.3. Jedeme naostro aneb kauza Hráči

Pan architekt Marek Řičář si paní Jourovou dobře zapamatoval, protože mu zatrhl hned dva podvody najednou. Vyráží do útoku a obviňuje ji z úplatku v tak zvané „kauze Budišov“ v srpnu 2006 (viz první část). Cílená kampaň před rokem 2006 byla spuštěna třemi reportážemi TV Nova ke kauze Budišov pod názvem **Hráči**. Šlo o pořad Na vlastní oči (redaktor Janek Kroupa, šéfredaktor Radek John). Časově se tyto reportáže v podstatě kryjí se zahájením voleb v říjnu 2006. Zdeněk Doležel se svou kauzou (*pět na stole v českých – pozn. red.*) pokryl volby do Poslanecké sněmovny v červnu 2006 (vyhrála ODS). Závěrečná reportáž, v níž figurovalo zatčení paní Jourové dne 13. 10., šla na obrazovky dne 19. 10. 2006. Jistě šlo o úplnou náhodu. Připomeňme, že druhé volby do zastupitelstev obcí a do senátu se konaly 20.–21. 10. 2006 (vyhrála opět ODS). Hlavním manipulátorem očeřňovací kampaně byl novinář **Janek Kroupa, hrdý držitel novinářské ceny Křepelka za rok 2006** za monitorování kauzy Budišov. Jeho metoda byla naprosto originální, proto mu dejme slovo (Žďárský deník, 28. 5. 2007).

„Otázka: O jaký způsob práce jde? Kroupa: Okoukali jsme to od Angličanů. Do nějakého prostředí se infiltruje člověk, který se v něm nějakou dobu pohybuje a sbírá klíčové informace. Pro česká média je to strašně drahá věc. Při takové práci totiž není zaručen výsledek a kdykoliv to může skončit fiaskem.“

Ptejme se: Jak křepelák Janek Kroupa „zaručil výsledek“, který notabene musel klapnout s průběhem voleb? Nasadil svého provokatéra ve spolupráci s provokatérem ÚOOZ.

Proto se podařilo zrežimovat celou kauzu mnohem lépe než obě předešlé. Samozřejmě i tentokrát s aktivní účastí politicky motivované policie. Tento nově vzniklý dramatický žánr hodnotil tentokrát přímo soud. Z jeho jednotlivých stání budeme citovat rozhodující důkazy. Citujme důležitou otázku položenou informátorovi Kroupy jménem Marek Vébr. *„Byl jste si vědom, že manipulujete dějem, který se ještě nestal?“*, *ptali se svědka obhájci obžalovaných, Doležela a Miloslava Řehulky.* „Ne,“ *odpověděl Vébr.*

Jaká byla pravda? Shrňme celou provokaci do tří kroků. Kroupa sestavil tým, který po devět měsíců inscenoval a postupně nahrával „trestnou činnost“ tehdy obviněných a nyní osvobozených. Jde o tyto pány: bývalý šéf kabinetu Grosse a Paroubka – **Zdeněk Doležel**, zaměstnanec ministerstva zemědělství **Miloslav Řehulka** a budišovský starosta **Ladislav Pěřa**. Nemůžeme přesně říci, jak Kroupův tým přesně postupoval a jak sestříhal daný materiál. Výsledek mluví za vše: policie vyprovokovala trestní jednání obviněných ve spolupráci s křepelkou TV Nova, která k ní dodala vlastního agenta. Před soudem bylo

prokázáno, že obvinění byli cíleně a dlouhodobě manipulováni oběma agenty. Skrytá kamera, stříhačské nůžky a potřebná dávka fantazie vytvořily dojem mafiánské skupiny, která po rozhodující volební měsíce ovládala českou mediální scénu.

2.4. V čem byla manipulace TV Nova

Shrňme tři hodiny policejně-mediální manipulace, v níž pilný Kroupa zfabuloval následující příběh. Nadhodnocením rekonstrukce zámku v Budišově o třicet milionů korun měl vzniknout černý fond, který měl být využit k úplatkům, například paní Jourové a dalším. Tyto úplatky měly zajistit získání dotace. Klíčovým svědkem v celém případu byl náš dobrý známý architekt Řičář. Tento nade vše čestný muž se svěčil Kroupovi a TV Nova, že je vydírán a tlačěn do podvodu se státními dotacemi. Souhlasil s devítiměsíčním natáčením na skrytou kameru a následnými úpravami reportáže. My už ovšem z předešlého materiálu víme, že Jurová žádný úplatek nedostala, a že projekt byl v tuto dobu již dávno schválen. Navíc byl Kroupa naprostý diletant i při fabulaci zápletkového motivu. Jeho konstrukce nemohla obstát z následujících důvodů.

Nadhodnocení projektu o tuto částku (tj. o 30 %) vůbec nebylo technicky možné, viz dvě přísné ministerské kontroly. ***První audit z roku 2006 byl znám již v době vysílání reportáže***, druhý proběhl na jaře 2007. Jak již víme, projekt obstál na výbornou.

Navíc by toto ***nadhodnocení zakázky znamenalo, že jde o přímý podvod zpracovatele projektu, tj. architekta Řičáře***. Ten by v podvodu figuroval jako zhotovitel dokumentace. Projekt by byl automaticky vyloučen po první kontrole, kde se přepočítává kalkulace a skončil by s hodnocením „Zamítnuto“.

Za této situace pilná křepelka a TV Nova odvysílala celou reportáž. V době vysílání již Kroupa věděl toto: Řičář jako korunní svědek celé reportáže, je podvodník a je podezřelý ze pronevěry 15 miliardů z Podještědí. Přesto s ním dále spolupracoval a TV Nova souhlasila s odvysíláním reportáže. Cui bono ve volebním roce 2006?

2.5. Jak to vypadalo na obrazovce

Chtěli jsme pro vás připravit k nahlédnutí ony tři díly pořadu na Vlastní oči. Odkazy přestaly fungovat. Archiv starých pořadů je veřejně nepřístupný, z pochopitelných důvodů. TV Nova se pravděpodobně připravuje na případné žaloby a nemá zájem o další publicitu. Vezměme v úvahu, že se nepíše rok 2006, ale rok 2009. Nabízíme však odkaz na stránky agenta a manipulátora Aleše Věbra, který se svým „mediálním angažmá“ dodnes veřejně chlubí. Žijeme totiž v zajímavé době. Shrňme loutkoherecké představení čilé křepelky.

- V prvním dějství hrdina svede boj se zlou ministerskou úřednicí. Hrdina ji po tuhém boji s pomocí svých přátel konečně dostane do basy. Viz první díl naší analýzy.
- Ve druhém dějství se pohledný sympatický architekt vydá do boje s korupčičky. Loutky vodí Kroupa osobně. Scénu s kulisami navrhl útvar ÚOOZ. Produkci a dramaturgii zajišťovala TV Nova. V nahrávkách se to hemžilo milióny a připravovanými vraždami.
- Soud to rozhodl jako velmi slabé představení a nařídil všechno zastavit.
- Cenu budeme platit my všichni v podobě náhrad za ušlé mzdy a osobní odškodnění. Celé představení bylo oceněno jako klasický příklad mediální a policejní provokace a všichni obžalovaní byli v plném rozsahu zproštěni viny. „Pokud by se mělo prokázat, že jen něco je na tom pravdy, je to děs!“ říká obhájce zesnulého Ladislava Pétí, JUDr.

Oldřich Chudoba. Podle něj existuje důvodné podezření, že byl spáchán trestný čin úplně jiný, než soud v Třebíči projednával. Doktor Chudoba navrhl státnímu zástupci podání trestního oznámení na neznámého pachatele z řad Police ČR, která Budišovskou kauzu sledovala a měla v ní najatého agenta. Státní zástupce Zdeněk Špaček připustil, že bude svým nadřízeným orgánům „signalizovat svůj názor na věc“. Touto jemnou narážkou se dostáváme k poslední části našeho příběhu. Kdo dostal nevinné lidi do basy? Jinak řečeno: jaká byla role ÚOOZ v celém případě?

2.6. Otázky na TV Nova a na Janka Kroupu

Jeden aktér na následky provokace zemřel, jiný dostal onu cenu Křepelky, jedna strana vyhrála volby. Třetí dějství dopsal soud.

Kdy investigativně-manipulativní reportér Janek Kroupa vrátí novinářskou cenu Křepelka za rok 2006?

Má-li kouska slušnosti v těle, udělá to už nyní. Soud právoplatně osvobodil všechny aktéry a řekl, že šlo o zlovolnou manipulaci s fakty. Pokud TV Nova prohraje soudní procesy na ochranu osobnosti, musí mu cenu odebrat organizátoři soutěže. Jinak jsou všem pro smích.

Ponese šéfredaktor Radek John trestní či jinou odpovědnost za odvysílaný pořad?

To by tedy měl, a hned poté, co TV Nova prohraje soudní procesy na ochranu osobnosti. Tím, že nechal nezodpovědnou křepelku Janka natáčet a odvysílat celou zmanipulovanou reportáž, velmi pravděpodobně ovlivnil výsledek voleb 2006.

*Jak to, že **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání** dosud nepotrestala TV Nova za zmanipulované vysílání pár dní před volbami?*

Je jasné, že tady je zakopán pořádně velký a smrdutý pes.

Kdo objasní roli ostatních sdělovacích prostředků, jejichž pracovníci se bezmyšlenkovitě připojili k pomlouvačné kampani, aniž by si cokoliv ověřili?

Média jsou tupým stádcem, které obratný pastýř na žirnou pastvu vede... Bohužel u nás až příliš často a úplně beztrestně.

3. ÚOOZ v akci aneb proces Budišov

Vraťme se k podzimu 2005, kdy začalo devítiměsíční sledování aktérů v neexistující kauze Budišov. Starosta Pét'a nelenil, vykašlal se na Řičáře a připravil kvalitní projekt, který byl schválen (viz druhý díl). Pro pana architekta to ovšem bylo maximálně špatně, protože z takto nastaveného projektu by už nevydojil vůbec nic. A navíc by praskly i jiné mrzuté kauzy, například oněch vytunelovaných 15 miliónů v Podještědí (viz první díl). Pan architekt byl nucen jednat, protože do projektu kolem zámku už zastupitelstvo v zastoupení starosty Péti vložilo dost prostředků. Usnesením č. 23 o rozpočtové úpravě k 11. 9. 2006 vložila obec Budišov do společnosti Bono Publico, o. p. s. částku ve výši 10 189 700 Kč. Navíc Řičář z pozice bílého koně velmi pravděpodobně pomohl vytunelovat společnost Neopolis a.s., která vlastnila nemovitosti na Vysočině. Starosta Pét'a do této společnosti investoval 10–13 miliónů a stal se z tohoto důvodu členem dozorčí rady. Akcionáři podali žalobu na zcizený majetek v hodnotě asi 80 miliónů, případ nyní vyšetřuje policie. Zkrátka, Pét'a měl již všechny důvody Řičářovi nevěřit a milému panu architektovi začala padat klec na hlavu. Bylo třeba urychleně jednat.

3.1. Zloděj chytá zloděje za podpory ÚOOZ

Podvodník se rozhodl, že opráší starý a v principu velmi funkční scénář, kdy zloděj křičí „Chyťte zloděje“. Tak vzniká zajímavá spolupráce *Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu* (ÚOOZ) a pilné *TV Nova*. Plodná spolupráce běžela od samého začátku případu a jejím výsledkem byl vykonstruovaný proces. Začalo to následovně. Pan zkrachovalý podnikatel Aleš Věbr alias agent „Marek“ (viz konkurz na golfové hřiště Golf Ještěd) se při krachu své firmy seznámil s naším známým reportérem křepelkou. Příčinnivý Janek Kroupa pochopil, že má před sebou tvárného a herecky nadaného jedince, jehož talenty je třeba využít. Dejme slovo pilné křepelce hledající předvolebních pět peněz v českých.

„Po několikátýdenním hledání jsme na takového člověka narazili v okruhu známých architekta Řičáře. Před nějakou dobou jsme dokonce o něm vysílali reportáž, jak přišel o rodinnou firmu. Aleš Věbr, bývalý novinář, podnikatel a sociální demokrat. Budou-li prověřovat jeho, nebude jim nic nápadné. Aleš Věbr souhlasil. Reportáž dostala pracovní jméno Starosta. V redakci o ní vědělo jen pár lidí.“

TV Nova se pustila do akce. Ale Věbr chtěl mít skrytá záda, proto zavedl Řičáře za svým známým z protikorupční policie a zároveň jej seznámil s Kroupou. Vynalézavý Kroupa poté Věbra obsadil do role agenta, který se scházel na schůzkách společně s Pětou a Řičářem. Vše tajně nahrával, zároveň ale hrál i aktivní roli manipulátora celého děje. Novatvar Věbr celou manipulaci popisuje následovně.

„Mým úkolem nebylo páchat trestnou činnost, jen ji dokumentovat. Kroupa mne na každé jednání instruoval, na co by bylo dobré se zaměřit, jakou otázku položit.“

Jenže protikorupční policie předala kvůli politickým osobnostem ve hře celý případ jiné sekci, našemu známému ÚOOZ pod vedením tehdejšího majora Kubiceho. Paralelně běžely dva děje. Jeden obstarával Arpád Eli, nastrčený agent z ÚOOZ. Druhý současně inscenovala pilná žurnalistická křepelka Kroupa přes nastrčeného agenta Novy jménem Věbr. Oba děje se navzájem proplétají.

3.2. Jak se dělá politicky zajímavý případ

Fatální situace nastala, když Řičář musel dát z ruky účetnictví Bono Publico. Účetnictví ale měl za povinnost dávno odevzdat, protože ve společnosti již nepůsobil. Většinový podíl měl starosta Pět'a, protože obec chtěla stavět, dala bankovní záruky a chtěla mít rozhodující podíl v celé společnosti. Zastupitelstvo obce Budišov chtělo mít přehled o účtech. Fatálně hrozilo, že to nedopadne jako v Podještědí, protože starosta Pět'a byl z jiného těsta. Předání účtů by znamenalo Řičářův konec. Podle obhájce Ladislava Pěti přeléval Řičář peníze z Bono Publico do své vlastní firmy Atelier Habitat. Písemnosti odmítal vydat proto, aby se na jeho počínání nepřišlo. Celý spolek agentů provokatérů ÚOOZ a TV Nova musel konečně začít jednat a zničit Pět'u. Citujme ze závěrečného, třetího dílu, který se vysílal jeden den před senátním a obecními volbami, tj. 19. 10. 2006. Pilný Kroupa připravil následující scénář, který prezentoval ve svém vysílání následovně. *(Kroupa) „Starosta potřeboval účetnictví, aby mohl v podvodu pokračovat klidně dál a Řičář chtěl jistoty, že se celá věc neobrátí proti němu. Někde v této době se skupina zřejmě rozhodla přistoupit k radikálnímu řešení. Operaci měl organizovat Zdeněk Doležel, který byl v kontaktu s lidmi z gangu zajišťujícího násilí.“*

Poznámka umlafoviny k doplnění faktů: Hlavní a možná i jediný člen „násilnického gangu“ byl zřejmě policejní provokatér ÚOOZ Arpád Eli !

Režiséri z Novy a z ÚOOZ nutně potřebovali zdokumentovat po 9 měsících sledování (!!!) konečně nějaký trestný čin. Bylo jasné, že to nebude žádná defraudace, protože celý projekt byl v pořádku, běžel podle předpisů, ministerské kontroly proběhly bez závad. Spokojená obec připravovala stavbu a nepotřebovala někoho krmit úplatky (viz druhý díl). A bez trestného činu nebude zatýkání, ani reportáž a možná i ty volby nedopadnou, jak by měly. Nova a Kubiceho hoši zoufale potřebovali udělat z Péti a Doležela něco hrůzného, z čeho by se soudní síň a diváci TV Nova opravdu otráslí hnusem a do uren pak hodili lístek té jedině správné strany. Kýžená situace se naskytlá, když Péťa konečně potřeboval po Řičářovi účetnictví Bono Publico. Příčinnivý agent Arpád se nabízí, že by jako něco podnikl. V představě scénáristy Kroupy měla tvrdá varianta vydírání vypadat následovně:

„Co vím, tak byly plánované tři fáze tohoto, této kauzy. První fáze měla být ta kompromitující, kde nebude použito násilí. Za to jsme měli obdržet tři sta tisíc korun. Potom měla být druhá fáze v případě, že nepoužijeme násilí. Nebylo to dané konkrétně, jestli ho máme jenom zbit, anebo máme mu nějaké části těla zlomit anebo ho poslat do nemocnice. Za to jsme měli dostat pět set tisíc korun. A v případě, že bysme museli zajít až krajně, až do krajního řešení, to znamená použít takového násilí, aby pan Řičář zemřel, abychom ho odstranili, tak tam byla domluvená částka jeden milion korun.“ Jenže poklidný Péťa se k ničemu neměl a čas letěl. Dejme slovo hlavním aktérům, při předání dokumentů, které Řičář v rozporu s právem odmítá vydat. Co se skutečně stalo, nevíme, ale reportáž pokračuje s nahrávkami následovně.

„(Doležel) On ti sem během pěti minut přijde, předá to, to znamená, že jsme se domluvili, že ještě v tenhle moment, kterej svým způsobem může na poslední chvíli srovnat takový ty vztahy, takže to nebude nedůstojný.“

Řičář se na kameru chvěje o svůj život, Arpád si masí policejní svaly, chystá se předání dokumentů. Dejme slovo frašce v sestříhaném přenosu TV Nova.

(Řičář) „Podívejte, starosto, tady mě někdo, nějaká mafie už šest hodin drží v šachu a unáší a já potřebuju vědět, že se to nebude opakovat a že mi nehrozí nějaký takovýhle věci.“

(Péťa) „Pokud se budete normálně chovat, tak určitě ne.“

(Řičář) „Tohle prostě nejsou moje způsoby, já na to nejsem zvyklej. A po dnešku teda už se obávám o svůj život, tohle jsem ještě nezažil.“

(Péťa) „S čím člověk zachází, tím také schází.“

(Řičář) „Já s ničím takovým nezacházím.“

(komando Arpád) „Tam možná byli zhruba deset až dvacet minut uvnitř, když potom ten náš člověk vynesl, teda přišli i s tím Řičářem ven k autu s tím, že teda po dobrém to nejde a že je to, že to vstoupilo do fáze, do takzvané druhé fáze, kdy my jako vlastně členové tady této skupiny musíme použít násilí, protože výslovně pan Péťa to nařídil, abychom použili násilí, abychom mu rozbili jeho papulu.“

Spiklenci Péťovi volají, že předání dokumentů neprobíhá podle plánu, Řičář se pryč k ničemu nemá. A jestli by se neměla použít nějaká tvrdá varianta, jak to známe z amerických filmů. Poklidného starostu celé předání až tak moc nezajímá, hraje s kamarády pravidelný mariáš. Následuje dramatická vypravěčská vložka.

(Kroupa) „Přibližně po patnácti minutách přijíždí i Ladislav Péťa, kterému právě skončila partička mariáše, kterou hraje každou neděli s přáteli.“

A nyní přišel děsivý čin násilnického starosty Pěti, kterým pan starosta vešel do dějin české zmanipulované žurnalistiky (a který nejspíš zaplatil životem).

Ladislav Pět'a, starosta obce Budišov, možná v přímém záznamu:

„No, já nevím, co s ním. Tak mu dejte po čuni.“

To je celé. Řičář měl papíry Bono Publico u sebe v autě, milý Pět'a si papíry vzal a šel zase k mariáši. Dejme slovo tomuto „zločinci“, jenž popisuje celou událost s Řičářem na soudě:

„Oni ho dovezli do Meziříče s účetnictvím. V neděli večer po mariáši, tak hoši jako tam řekli, oni mu tykali teda, oni mu říkali, tak se seber. Říkali, měli jsme tam kafe každé a kolu, tak zaplaťte tu útratu a my vám účetnictví dovezeme. Za dvacet minut přijeli s účetnictvím a odjeli.“

Starosta mariášník celé story nepřikládal vůbec žádnou váhu. Pak se podíval do účetnictví Bono Publico, pochopil, o co jde a najal si dobrého advokáta.

3.3. Hodnocení policejní práce ÚOOZ

Hružní zločinci jménem Pět'a, Doležel a Řehulka byli zatčeni 10. 10. 2006 a obviněni z vydírání a zneužití prostředků z fondů EU. Obvinění ze zneužití fondů padlo hned, protože k nim žádné peníze nedoputovaly. Pět'a přece potřeboval právě ono účetnictví, aby vůbec mohl celou investici začít kontrolovat! Neměl ani dispozici k účtu Bono Publico, který byl faktickým příjemcem dotace. Tato společnost měla stavět, tj. připravit dokumentaci a provést celou realizaci. Tady se Kubiceho ÚOOZ poněkud unáhlil, leč kde je vůle, tam je i cesta. V průběhu zahájení řízení byla navrhována žaloba pouze za pokus o vydírání, čili za tu děsivou facu. Dejme slovo žalobě.

„Podle státního zástupce Zdeňka Špačka Pěťa pod pohrůzkami nutil Řičáře k odchodu ze společnosti Bono Publico, založené ke zvýšení cestovního ruchu na Vysočině. Doležel a Řehulka pak podle žaloby najali člověka, který Řičáře rovněž pod pohrůzkou násilí nutil k předání účetnictví společnosti.“

Obhájci nemuseli překládat žádné vlastní důkazy. Nevinu obžalovaných nakonec prokázaly argumenty obžaloby, nahrávky policejních odposlechů. Z nich je mimo jiné zřejmé, že značnou roli v příběhu sehrál nastrčený agent policie, který schůzky všech aktérů kauzy organizoval. Z nahrávek je mimo jiné patrné, že architekt Řičář měl společnost Bono Publico opustit dobrovolně, dokonce pro něj byla připravena kompenzace tři miliony korun. Architekt Řičář přitom policii tvrdil, že byl k odchodu nucen a cítil se proto ohrožen. Ve své závěrečné řeči prohlásil prošedivělý státní zástupce Zdeněk Špaček následující:

„Za svoji praxi jsem neměl moc příležitostí zastupovat obžalobu takového rozsahu stojící zároveň na tak slabých základech.“

Dejme slovo závěrečné soudní řeči obhájce tehdy již zemřelého starosty Pěťi. Ke cti obhájce JUDr. Oldřicha Chudoby je třeba říci, že mu šlo především o čest budišovského starosty. Po smrti obviněného bylo celé stíhání proti němu zastaveno. Přesto pan advokát Chudoba vystupoval neaktivněji ze všech obhájců a zásadním způsobem dokázal usvědčit nastrčené informátory Arpáda a Věbra. Žádal úplné zproštění viny všech obžalovaných.

„Všechny nahrávky dokazují, že k ničemu nedošlo. Celý případ byl vymyšlen, zinscenován, zcela řízeně provokován.“

Chudoba navrhl, aby státní zástupce učinil nezbytné kroky k vyjasnění činnosti policistů Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu a dalších osob, které akci napomáhaly. Ze strany policie mohlo podle Chudoby dojít k zneužívání pravomoci veřejného činitele. Architekt Marek Řičář je pak, jak řekl, důvodně podezřelý ze spáchání „minimálně trestného činu křivé výpovědi“. Z výpovědi obviněného Doležela citujme tuto část, kdy Eliho označil za policejního a mediálního provokatéra:

„Arpád Eli z nevyjasněného důvodu zneužil vztah s Řehulkou, infiltroval se do mé blízkosti a za stálého nahrávání na techniku Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu se snažil vyhrocovat situaci. Nikomu jsem nevyhrožoval, k nikomu jsem se nechoval násilně.“

Celá kauza je podle něj vykonstruována. Stát za ní má Útvar pro odhalování organizovaného zločinu a TV Nova.

3.4. Pán, který na to nedoplatil

A co se stalo s panem architektem Řičářem, který způsobil celé neštěstí a zpronevěřil minimálně 15 miliónů korun? Soud jej samozřejmě předvolal, aby **svědčil veřejně** a pod hrozbou křivé přísahy. Měl jako svědek doložit to, co pro TV Nova a pro ÚOOZ **dělal tajně**. Citujme **ze soudních aktů**:

„Prostor pro výpovědi protistrany pak byl něčím, co obžalobě notně ubralo větru z plachet, a to od samého počátku. Marku Řičářovi se totiž nepodařilo doručit obsílku, neboť prý soud ani státní zástupce nevěděli o jeho utajené adrese, takže jeho výpověď byla čtena ze záznamu učiněného v přípravném řízení a žalobce ani obhájci tak neměli možnost dotazování.“

Takže ÚOOZ zařadil Řičáře do programu utajovaných svědků. Kvůli Pětově nabádání k řádku v benzínky to být jistě nemohlo. ÚOOZ nemusí nikomu nic vysvětlovat, asi jde o kauzu v jiném procesu, možná kolem tunelu společnosti Neopolis a.s., kde šlo o sumu kolem 80 miliónů. V každém případě ztopili korunního svědka a hlavního pachatele celé kauzy. Jiný policejní útvar, protikorupční policie (a ne ÚOOZ !!!) obvinil Řičáře z úvěrového podvodu a z praní špinavých peněz. Nevyužil správně patnáctimilionovou dotaci od ministerstva pro místní rozvoj pro obecně prospěšnou společnost Bono Publico, ve které působil. Hrozí mu dvanáct let vězení. Mluví protikorupční policie Roman Skřepek řekl k celému případu toto:

„(Peníze) nebyly použity v souvislosti s podmínkami pro čerpání dotace. Byly použity na dosud neznámé účely.“

Zopakujme postoj obhájce zesnulého starosty Pěti. JUDr. Chudoba navrhl, aby státní zástupce učinil nezbytné kroky k vyjasnění činnosti policistů ÚOOZ a dalších osob, které akci napomáhaly. Ze strany policie mohlo podle Chudoby dojít k zneužívání pravomoci veřejného činitele. Architekt Marek Řičář je pak, jak řekl, důvodně podezřelý ze spáchání „minimálně trestného činu křivé výpovědi“.

3.5. Časová osa celé provokace

10. 10. 2006 Policie zatýkala a to Ladislav Pétu, Zdeňka Doležela, Miloslava Řehulku. Byli podezřelí z vydírání a zneužití prostředků z fondů EU. Kauza Bono Publico – Budišov.

13. 10. 2006 Policie je obvinila z několika trestných činů a soudce je vzal do vazby.

- únor 2007 Obžalovaní byli všichni postupně propuštěni.
13. 10. 2006 Policie obvinila z přijímání úplatku 2 mil. Věru Jourovou. Nařčení vzešlo od Marka Řičáře při svědecké výpovědi během vyšetřování v kauze Budišov. Jourová byla měsíc ve vazbě. Její stíhání bylo v lednu 2009 definitivně zastaveno, protože se žalovaný skutek nestal.
- 20.–21. 10. 2006** Volby
12. 5. 2009 Ladislav Pěťa zemřel a jeho stíhání bylo definitivně zastaveno.
7. 7. 2009 Začalo projednávání případu Budišovské kauzy u Okresního soudu v Třebíči.
17. 7. 2009 Soud zprostil všechny obžalované viny.

3.6. Závěrečné otázky na policii a na orgány činné v trestním řízení

Ptáme se neznámého řídicího důstojníka ÚOOZ, který řídil policejního informátora:

Proč je pan architekt Řičář v programu ochrany svědků?

Pan architekt svým smyšleným veřejným obviňováním zničil pověst a kus života několika lidem. Jaké jsou tedy pravé důvody, kvůli kterým se Řičář nesměl objevit u soudu?

Může policie prostřednictvím řízeného agenta provokovat na objednávku trestnou činnost?

Arpád Eli infiltroval skupinu vytvořenou účelově Jankem Kroupou, pro něhož pracoval provokatér Marek Vébr. Za „stálého nahrávání na techniku Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu se snažil vyhocovat situaci,“ řekl Doležel. Koordinovaná aktivita provokatérů umožnila vytvořit dojem zločinného uskupení napojeného na špičky vedení ČSSD. Je snad úkolem policie vytváření falešného mediálního obrazu pár dní před volbami?

Kdo bude odpovědný za škody, které na státu vysoudí nespravedlivě obvinění?

Všichni nespravedlivě obvinění z analyzovaných kauz budou podávat žaloby o náhradu škody. Je velmi pravděpodobné, že jim jako daňoví poplatníci budeme platit odškodné za ušlou mzdu. Byli vylhaně vyhozeni z práce pro údajnou ztrátu důvěry, pak strávili měsíce ve vazbě atd. Hlavní viníci jsou na ministerstvech, kde o šlo o dotační peníze (MMR), dále vyšetřovatelé ÚOOZ, dozoroví státní zástupci jednotlivých případů atd. Ti všichni hrubým až trestným způsobem selhali při zastupování zájmů státu. Dopustili obvinění nevinných lidí a věděli, že jde o zásadně problematickou věc od samého počátku. Kdo a jak je potrestá?

A co naše schizofrenní policie?

Platí u nás přísloví: Co policejní útvar to jiná police? Protikorupční policie obviňuje a stíhá Řičáře. Jiný útvar (ÚOOZ) chrání v programu pro ochranu svědků stejného muže. A navíc ho využil jako zástěrku při provokování trestné činnosti, kterou obstarával jeho vlastní agent. Máme snad různé zákony, když se dva policejní útvary chovají natolik odlišně?

Dostali jsme se dvacet let nazpět?

Máme snad dnes něco, jako byla X. Správa kontrarozvědky pro boj proti vnitřnímu nepříteli? Pro srovnání nabízíme obě základní směrnice X. oddělení StB, které si můžete stáhnout zde: <http://www.ustrcr.cz/cs/rmv-or-stb-71-89>

Rozkaz ministra vnitra ČSSR č. 10: *Organizační řád správy kontrarozvědky pro boj proti vnitřnímu nepříteli* (24. 2. 1975).

Rozkaz ministra vnitra ČSSR č. 43: *Organizační řád správy kontrarozvědky pro boj proti vnitřnímu nepříteli* (21. 11. 1980).

I v tomto případě někdo musel vydat směrnice, jimiž se řídili operační důstojníci ÚOOZ. Jaká škoda, že pokračování už nebude, plk. Jan Kubice musel od policie odejít. A to za stejného ministra, jemuž tak věrně sloužil v těchto a možná i v jiných kauzách.

Ale nezoufejme, volby do Sněmovny (září 2009) se kvapem blíží! Čekajme něco zajímavého v září 2009 a pak v kritickém prvním týdnu měsíce října roku 2009. Milý čtenáři, loučíme se slovy úřední vyhlášky:

„Na základě ústavního zákona volební období Poslanecké sněmovny zvolené v roce 2006 skončí v roce 2009 dnem voleb do Poslanecké sněmovny, které se budou konat do 15. října 2009.“

PS: Pokud volby 2009 pojedou podle podobného scénáře, pak pokračování napíšeme tak v roce 2011. Žádáme o trpělivost, musíme pracovat až na základě soudních výpovědí. Jsme přece seriózní web.

4. Osoby

Marek Řičář

architekt a zakladatel společnosti Bono Publico. Předposlední majitel společnosti ATELIER HABITAT, s. r. o. IČO: 490 96 991

nylní na neznámém místě, policie ho zařadila do programu na ochranu svědků. Neznámí lidé mu totiž údajně vyhrožovali smrtí.

policie obvinila Řičáře z úvěrového podvodu a praní špinavých peněz, protože údajně nevyužil správně patnáctimilionovou dotaci od Ministerstva pro místní rozvoj pro obecně prospěšnou společnost Bono Publico, ve které působil. Hrozí mu dvanáct let vězení.

„(Peníze) nebyly použity v souvislosti s podmínkami pro čerpání dotace. Byly použity zatím na dosud neznámé účely,“ řekl mluvčí protikorupční policie Roman Skřepek.

Ladislav Pět'a

bývalý člen ČSSD – starosta Budišova

policii byl neprávem stíhán pro vydírání na základě vykonstruovaného obvinění TV Nova a policejního útvaru ÚOOZ, který vedl plk. Kubice

12. 5. 2009 Ladislav Pět'a zemřel a jeho stíhání bylo definitivně zastaveno

17. 7. 2009 soud ho zprostil všech obvinění: žalovaný skutek se nestal.

Zdeněk Doležel

bývalý člen ČSSD

bývalý šéf kabinetu premiéra Stanislava Grosse a poté i Jiřího Paroubka.

policii byl neprávem stíhán pro vydírání na základě vykonstruovaného obvinění TV Nova a policejního útvaru ÚOOZ, který vedl plk. Kubice

17. 7. 2009 soud ho zprostil všech obvinění: žalovaný skutek se nestal

srpen 2005 – tehdy šéfa Úřadu předsedy vlády, stihla kauza známá jako Pět na stole v českých. Týkala se privatizace Unipetrolu, kde si měl říci před skrytou kamerou Janka Kroupy (TV Nova) o tento úplatek. Záznam byl nevěrohodný. Soud jasně řekl, že není prokázáno, že by obžalovaný požadoval nějakou finanční částku. Soud zprostil obžalovaného viny v lednu 2008 a opakovaně 16. února 2009, se zdůvodněním, že inkriminovaný skutek se nikdy nestal.

Miloslav Řehulka

zaměstnanec ministerstva zemědělství. V pořadu Na vlastní oči z produkce TV Nova měl podle Janka Kroupy zkontaktovat Zdeňka Doležela s gangem, který měl pro Pétu a spol. dělat „špinavou práci“.

Arpád Eli, policejní provokatér, jej zneužil k seznámení s Doleželem. Arpád Eli byl přítel Řehulky a Eli se přes něj seznámil s Doleželem. Řehulka má s případem společného pouze to, že se bohužel znal s Arpádem. Do děje byl vtažen nevědomky a nic o kauze nevěděl

policíí byl neprávem stíhán pro vydírání na základě vykonstruovaného obvinění TV Nova a policejního útvaru ÚOOZ, který vedl plk. Kubice

17. 7. 2009 soud ho zprostil všech obvinění: žalovaný skutek se nestal.

Radko Martínek

Bývalý ministr pro místní rozvoj za ČSSD. Řičář ho na aktivity Pěti a Doležela upozornil. Ten ale projekt obnovy budišovského zámku nechal běžet, prý aby nezkomplikoval vyšetřování.

Aleš Věbr

člen ČSSD - provokatér nasazený nasazený do skupiny hráčů TV Novou.

Znal se s Markem Řičářem a přes něj se o celé kauze dozvěděl reportér Janek Kroupa.

Věbr pak devět měsíců s pomocí skryté kamery monitoroval jednání celé skupiny.

Janek Kroupa

Reportér pořadu TV NOVA „Na vlastní oči“. Zná se s Věbrem z reportáže, kterou o něm před časem natáčel. Kroupa se rozhodl „nasadit“ Věbra k Pětovi kvůli dobrému krytí.

Věbr je totiž sociální demokrat a ví, jak to chodí na ministerstvech.

Nositel novinářské ceny Křepelka za rok 2006 právě za zmanipulovanou reportáž Hráči, kterou dělal v produkci TV Nova

Arpád Eli

Utajený svědek z přípravného řízení, který byl podle Doležela policejním a mediálním provokatérem.

Eli byl Řehulkovým přítelem, jehož požádal o kontakt na Doležela. Společně pak uvažovali o založení společnosti, která měla podnikat v provozu sanitek. Pět'a měl být ve firmě tichým společníkem. Byla to vše jen krycí policejní legenda.

Věra Jourová

(bývalá členka ČSSD) - Někdejší náměstkyně ministra pro místní rozvoj v době, kdy resort řídil Jiří Paroubek.

Neprávem nařčena Řičářem z přijetí úplatku, vyšetřována a ve vazbě byla před volbami 2006 více jak 1 měsíc.

Soudem zproštěna, protože se žalovaný skutek nestal.

Vilém Machálek

Předseda senátu

Okresní soud v Třebíči 7. 7. 2009

JUDr. Zdeněk Špaček

Státní zástupce

JUDr. Oldřich Chudoba

Advokát Ladislava Péti, svým aktivním přístupem k obhajobě zajistil očištění jména starosty Budišova Péti na základě svědeckých výpovědí osvětlil mechanismus policejní a mediální provokace v celém případě přispěl svojí prací ke zproštění obvinění všech obžalovaných, přestože stíhání jeho klienta Péti bylo zastaveno. Starosta Budišova zemřel v průběhu vyšetřování.

Na tomto místě mělo být vyjádření JUDr. Oldřicha Chudoby. Bohužel, jeho úkoly při soudních jednáních jej zaneprázdnily natolik, že se mu nepodařilo svůj příspěvek připravit.

Má to však i světlou stránku, můžete se těšit na příští číslo zpravodaje, ve kterém už slovo obhájce Ladislava Péti nebude chybět.

Návštěva hejtmana v Budišově a mikroregionu Horácko (ještě s Říčářem)

Kdo opraví budišovský zámek?

Příloha Budišovského zpravodaje č. 3/2009

Samostatně neprodejné

Vydává: Úřad městyse Budišov, IČO 00289159, tel. 568 875 110, e-mail: ou.budisov@horacko.cz

Redakce: Karel Pavlíček (e-mail karel_pavlicek@volny.cz, tel. 568 875 212),

Mgr. Jiří Horák.

Technická realizace: Ing. Ladislav Dokulil

www.horacko.cz/budisov/zpravodaj

Vyšlo v Budišově dne 30. 9. 2009

Tisk Tiskárna Charvát, s. r. o., Velké Meziříčí